

ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

นางแสงอรุณ พันธ์พัฒน์พล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2545

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖๖8.198

๙๙๖๖

๓.3

ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

นางแสงอรุณ พจน์พัฒน์พล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2545

๒ 152461

12 พ.ย. 2545

แสงอรุณ พจน์พัฒน์พล. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กริทอง.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร
ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว ด้านการใช้เวลาในการเรียน ลักษณะ
มุงอนาคตทางการเรียน บรรยากาศในการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ และ
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชา
ชีพชั้นสูง และ ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของคณะไฟฟ้า เทคโนโลยีการผลิต คณะเครื่องกล และคณะ
บริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 360 คน
เป็นนักศึกษาชาย 313 คน และนักศึกษาหญิง 47 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่
แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การ
วิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และ
การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัย ปรากฏดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิต จำนวน 6 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่าง
นักศึกษากับผู้ปกครอง (X_{24}) การใช้เวลาเรียน (X_{25}) ลักษณะมุงอนาคตทางการเรียน (X_{26}) บรรยากาศ
ในการเรียนการสอน (X_{27}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_{28}) และ สัมพันธภาพระหว่าง
นักศึกษากับเพื่อน (X_{29}) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับคุณภาพชีวิต จำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่ คณะเทคโนโลยีการ
ผลิต (X_6) และผู้ปกครองที่มีสถานภาพโสด (X_{21}) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2)
ชั้นปีที่ 1 (X_3) ชั้นปีที่ 2 (X_4) คณะไฟฟ้า (X_5) คณะเครื่องกล (X_7) คณะบริหารธุรกิจ (X_8) ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำ (X_9) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (X_{10}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (X_{11}) ค่าใช้จ่าย
ต่อเดือนต่ำ (X_{12}) ค่าใช้จ่ายต่อเดือนปานกลาง (X_{13}) ค่าใช้จ่ายต่อเดือนสูง (X_{14}) ผู้ปกครองอาชีพรับราชการ
(X_{15}) ผู้ปกครองอาชีพค้าขาย (X_{16}) ผู้ปกครองอาชีพรับจ้าง (X_{17}) ผู้ปกครองอาชีพเกษตรกรรม (X_{18})
ผู้ปกครองอาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_{19}) ผู้ปกครองอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_{20}) ผู้ปกครองสถานภาพคู่ (X_{22})
และผู้ปกครองสถานภาพม่าย (X_{23}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร ตัวพยากรณ์เรียงลำดับจากส่งผลมากที่สุด ไป
ยังน้อยที่สุด ได้แก่ บรรยากาศในการเรียนการสอน (X_{27}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (X_{24})
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{29}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_{28}) ลักษณะมุง
อนาคตทางการเรียน (X_{26}) ผู้ปกครองอาชีพรับราชการ (X_{15}) และสถานภาพผู้ปกครองโสด (X_{21}) สามารถ
ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคุณภาพชีวิตได้ร้อยละ 46.10

5. ในการสร้างสมการพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .851 + .242 X_{27} + .156 X_{24} + .180 X_{29} + .104 X_{28} + .126 X_{26} + .113 X_{15} - .134 X_{21}$$

5.2 สมการพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .316 X_{27} + .199 X_{24} + .223 X_{29} + .137 X_{28} + .128 X_{26} + .100 X_{15} - .089 X_{21}$$

FACTORS AFFECTING LIFE QUALITY OF DIPLOMA
STUDENTS OF RAJAMANGLA INSTITUTE OF
TECHNOLOGY , NORTH BANGKOK CAMPUS , BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
MRS.SANGAROON POTPATTANAPOL

Presented in partial Fulfillment of the requirement
for the Master Of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
October 2002

Sangaroon Potpattanapol. (2002). *Factors Affecting the Life Quality of Diploma Students of Rajamangala Institute of Technology, North Bangkok Campus, Bangkok*. Master Project, M.Ed. (Education Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor : Assoc. Prof. Kamolrat Greeting.

The purpose of this research was to study factors affecting on life quality of diploma students of Rajamangala Institute of Technology, North Bangkok Campus, Bangkok. These factors were divided into three dimensions ; the first was personal factors : gender , level of education , faculty of study , academic achievement , expense. The second was family factors: parental economic status, parental occupation, parental marital status, family relationship. The third was family factors: learning atmosphere, school Relationship and friend relationship. The 360 samples were majored in production technology, mechanical engineering and business commercial, they were 313 male and 47 female students. They were students the second year of Diploma level. The instrument was the questionnaire of factors affecting on life quality of diploma students of Rajamangala Institute of Technology, North Bangkok Campus, Bangkok. The data were analyzed by Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis

The result were as follows:

1. There were significantly positive life quality affecting of diploma students of Rajamangala Institute of Technology, North Bangkok Campus, Bangkok in family relationship (X_{24}), period of study (X_{25}) , learning of future time perspective (X_{26}) , learning atmosphere (X_{27}) , school relationship (X_{28}) and friend relationship (X_{29}) at level .01
2. There were significantly negative life quality effecting of diploma students of Rajamangala Insitute of Technology, North Bangkok Campus, Bangkok, production technology major (X_6) and parent single status (X_{21}) at level .05
3. There were no significantly life quality affecting of diploma students of Rajamangala Insitute of Technology, North Bangkok Campus, Bangkok about male (X_1), female (X_2), first year (X_3), second year (X_4), electrical engineering major (X_5), mechanical engineering major (X_7), business commercial major (X_8), low academic achievement (X_9), middle academic achievement (X_{10}), high academic achievement (X_{11}), low expenses (X_{12}), average expenses (X_{13}), high expenses (X_{14}), parental occupation on government official (X_{15}), parental occupation on merchant (X_{16}), parental occupation on employees (X_{17}), parental occupation on agriculture (X_{18}), parental occupation on business (X_{19}), parental occupation on non-government official (X_{20}), couple status of parents (X_{22}), and divorce status of parents (X_{23}) at level .01
4. Factors influenced to life quality affecting of diploma students of Rajamangala Insitute of Technology, North Bangkok Campus, Bangkok were arranged respectively into 7 factors; learning atmosphere (X_{23}), family relationship (X_{24}), friend relationship (X_{29}), school relationship (X_{28}).

perspective of future learning (X_{26}), government official parents occupation (X_{15}) and parent single (X_{21}) were at level .01

5. The predicted equation of life quality of diploma students of Rajamangala Insitute of Technology, North Bangkok Campus, Bangkok at level .01

5.1 In terms of raw scores were:

$$\hat{Y} = .851 + .242 X_{27} + .156 X_{24} + .180 X_{29} + .104 X_{28} + .126 X_{26} + .113 X_{15} - .134 X_{21}$$

5.2 In terms of standard scores were:

$$Z = .316 X_{27} + .199 X_{24} + .223 X_{29} + .137 X_{28} + .128 X_{26} + .100 X_{15} - .089 X_{21}$$

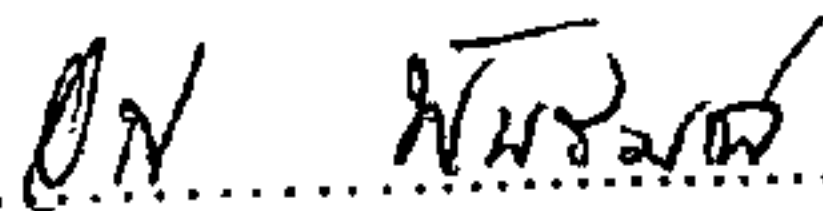
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

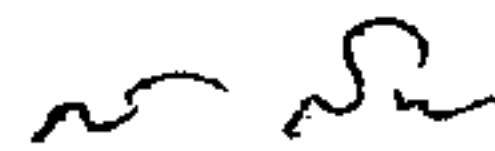
(รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

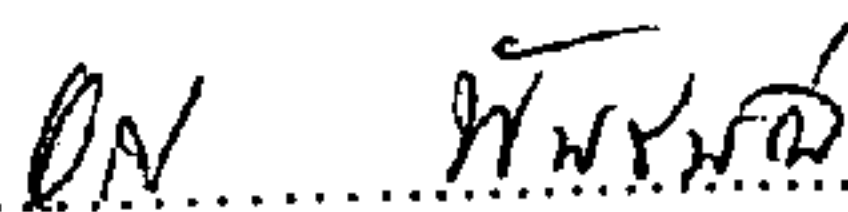
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

คณะกรรมการสอบ

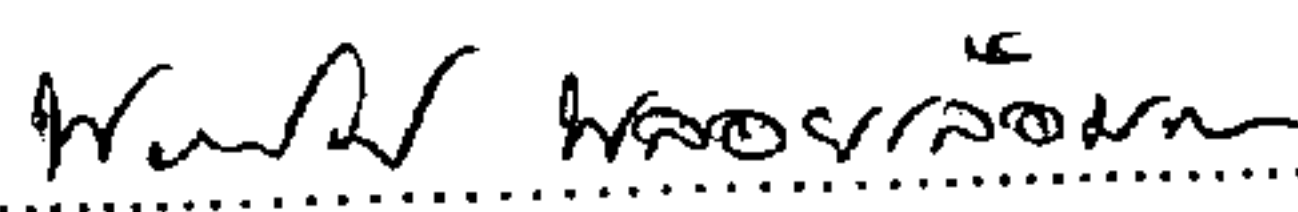
ประธาน

(รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร จิตรศุภกุล)

วันที่ ...4...เดือน ...ตุลาคม... พ.ศ. 2545

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี และผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำแนะนำ แนวคิด และข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ต่างๆ ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณ และ ความกรุณาจากท่านอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา และคณาจารย์ ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทั้งในอดีต และปัจจุบัน

ขอกราบขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการ นายอัศตาดิจิตต์ปรารพ และคณาจารย์สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบใจนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการศึกษาครั้งนี้เป็นอย่างดี

แสงอรุณ พจน์พัฒนพล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	8
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต.....	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต.....	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา.....	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ.....	23
3 การดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	31
วิธีสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	32
วิธีการดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
4 ผลวิเคราะห์ข้อมูลการค้นคว้า.....	44
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า.....	46
5 บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	54
บทย่อ.....	54
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	54
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	54

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	54
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	55
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	56
ข้อเสนอแนะ.....	65
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก.....	71
ภาคผนวก ก.....	72
ภาคผนวก ข	77
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	97

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง.....	31
2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษา.....	46
3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	48
4 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต.....	50
5 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต.....	52
6 แสดงการทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์	53
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับผู้ปกครอง.....	90
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามคุณภาพชีวิต.....	91
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามการใช้เวลาในการเรียน.....	92
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน.....	93
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน.....	94
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์....	95
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน.....	96

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นรากฐาน และเครื่องอันสำคัญ ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ค่านิยม และระบบการเมืองของประเทศ การที่ประเทศใดจะบรรลุเป้าหมายนี้ได้ ประชาชนของประเทศชาติบ้านเมืองนั้น จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับ การพัฒนาได้ ถูก ทิศทาง มีความรู้ ความสามารถ มีโลกทัศน์ที่กว้างไกลทันเหตุการณ์ โดยมีรากแก้วของขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม คุณธรรม ความประพฤติอันดีงามที่ยังลึกลึกเหนียวแน่น เป็นแกนหลัก และรู้จัก พัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ (เจื้อจันท์ จงสถิตย์อยู่. 2540 : 15 – 19)

สถาบันการศึกษา เป็นสถานที่ที่ให้การศึกษากับเยาวชนของชาติ สถาบันการศึกษาในปัจจุบัน มีความหมายกว้างกว่าที่เคยนิยามกันมาว่า เป็นสถานที่ที่ครูและนักเรียนมาพบกัน ภูมิหลังและครูทำหน้าที่ ให้การศึกษาแก่นักเรียนเท่านั้นแต่ยังมีความหมายครอบคลุมถึงองค์ประกอบสำคัญ ๆ มากมายที่สำคัญ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน บรรยากาศในโรงเรียน หลักสูตร การจัดสภาพการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่เกิดประโยชน์สูงสุด แก่นักเรียนทั้งยังเป็นแหล่งที่ช่วยหล่อหลอม พัฒนาบุคลิกภาพ ที่กลมกลืนให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ไม่มุ่งเฉพาะแต่การพัฒนา ในด้านความรู้และสติปัญญาเพียงด้านเดียวเท่านั้น (จรรยา สุวรรณทัต. 2528:41)

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาชีพ มีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวง ศึกษาธิการ จัดการศึกษาในสองระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตร และระดับปริญญา ใน 5 สายวิชา ได้แก่ ช่างอุตสาหกรรม พณิชยกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และศิลปกรรม (รัชมน สุขชุม. 2541 : 1 – 11) โดยมีเป้าหมายหลัก ในการจัดการศึกษา เพื่อมุ่งเน้นผลิตผู้สำเร็จการศึกษาในวิชาชีพสาขาต่างๆ ให้มีความรู้ในทางทฤษฎีและปฏิบัติได้อย่างแท้จริง นอกจากนั้นยังเน้นคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนสำนึก ในจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพแต่ละสาขา และเน้นคุณภาพของบัณฑิตมากกว่าปริมาณซึ่งสอดคล้อง กับความต้องการ กำลังคนเพื่อปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ตามแนวทางในการพัฒนาประเทศ ที่กำลังเป็นอยู่ และจะดำเนินต่อไปในอนาคต (ธรรมบุญ ฤทธิมณี. 2532 : 13 – 20) ประกอบ คุปรัตน์ (2527 – 209) กล่าวไว้ว่าสถาบันอุดมศึกษาใดที่รู้ และเข้าใจวัตถุประสงค์ คือ นักศึกษาของตนเอง และสามารถจัดระบบ การดำเนินงาน ทั้งในด้านการเรียน การสอน การให้บริการ และการปกครองแล้ว ย่อมมีโอกาส ประสบความสำเร็จได้มากกว่า สถาบันที่มีผู้บริหารปราศจากความเข้าใจนักศึกษา ซึ่งถ้าหากมีการจัดการ ที่เหมาะสมในทุกด้านก็ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนได้ศึกษาเล่าเรียน ตามความสามารถ มีความรักและเข้าใจในตนเอง รู้จักชื่นชมกับสิ่งต่างๆ รอบตัว หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ย่อมจะทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพชีวิต ที่ดีนั่นเอง

คุณภาพชีวิต มีความสำคัญและส่งผลต่อ ความสำเร็จในการศึกษา สิปปนนท์ เกตุทัต (2518 : 1) ได้ให้ความหมายคุณภาพชีวิต หมายถึง ชีวิตที่มีความสุข สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมทั้งกาย ภาพแวดล้อมทางสังคม แอปสแตน และแมคพาร์ทแลนด์ (Epstein and MePartland. 1976 : 15 – 30) ได้กล่าวถึงคุณภาพชีวิตที่เน้นถึงคุณภาพชีวิตในโรงเรียนว่า สามารถพิจารณาได้จากองค์ประกอบ 3 ด้าน

คือความพอใจในโรงเรียน ความมุ่งมั่นในการทำงาน และปฏิภรียาต่อครู ขณะที่ประเทศไทยมีผู้ทำการศึกษองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต คือ อุไร จันทรสวาง (2540 : 65 – 67) พบว่า คุณภาพชีวิตในโรงเรียนจะประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ความพอใจในโรงเรียนความมุ่งมั่นในการทำงาน ปฏิภรียาต่อครู และความสุขเมื่ออยู่โรงเรียน

เนื่องจากคุณภาพชีวิต สามารถเป็นการวัดปริมาณความพึงพอใจในชีวิต ทั้งในด้านรูปธรรมและนามธรรมหรือจิตใจของประชากรในประเทศ เป็นที่น่าสังเกตว่าปัจจุบันยังไม่ม้งานวิจัยใด ๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลถึงคุณภาพชีวิตในโรงเรียนมาก่อน แต่อย่างไรก็ตาม ก็ม้งานวิจัยที่ศึกษา ในแต่ละด้านของคุณภาพชีวิต เช่น แฮดแดด (Haddad. 1986: 2025) พบว่า สัมพันธภาพในหมู่เพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พุนทรัพย์ วงษ์พานิช (2523 : 47 – 48) ที่พบว่าเพื่อนมีอิทธิพลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอันจะก่อให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีได้ นอกจากนี้ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2528 : 8 – 11) ได้ศึกษาลักษณะธรรมชาติของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษามีปัญหาการปรับตัวทั้งด้านการเรียน การคบเพื่อนต่างเพศ ตลอดจนการสังคมกับรุ่นพี่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาอาจมีปัญหาอันจะส่งผลไปยังคุณภาพชีวิตของตนในงานวิจัย ของ แอปสแตนและแมคพาร์ทแลนด์ (Epstein and Mcpartland. 1976: 15 – 30) และอุไร จันทรสวาง ก็พบว่า เพศ และระดับชั้นของนักเรียนที่ต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตต่างกัน ส่วน ชิตชัย สนั่นเสีย (2530 : 67 – 78) เพศที่ต่างกันของครูมีการรับรู้ทางคุณภาพชีวิตต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณี พร้อมเพรียงชัย (2534 : 88 – 96) ที่พบว่า ครูที่มีเพศ อายุ สุขภาพอนามัย ก็เป็นปัจจัยกำหนดคุณภาพชีวิตด้วยเช่นกัน และในงานวิจัยของออสทรูตและคนอื่น ๆ (Ostroot and others. 1982 : 113 – 137) แอนดรูและวิทเฮย์ (Andrews and Withet. 1978 : 247 – 280) ได้ศึกษา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องถึงคุณภาพชีวิตปรากฏผลใกล้เคียงกัน คือ องค์ประกอบทางด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม รายได้สุขภาพโภชนาการ และชีวิตครอบครัว

ผู้วิจัยปฏิบัติงานเป็นอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์แนะแนวพิจารณากองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ได้สังเกตพบว่า นักศึกษามีคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

ความมุ่งหมายของทางการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษา จากปัจจัยด้านส่วนตัว และปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ จะทำให้ทราบว่า มีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตเพื่อเป็นแนวทางในการให้นักศึกษาได้ปรับปรุงตนเอง ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และจะเป็นข้อมูลให้ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว และผู้ปกครองของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ มีความเข้าใจนักศึกษาดีขึ้น และสามารถจัดให้การช่วยเหลือ ตลอดจนการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมนักศึกษา และการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้นักศึกษามีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ทุกสาขาวิชา ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2545 จำนวน 1,280 คน เป็นนักศึกษาชาย 1,114 คน และนักศึกษาหญิง 166 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ทุกสาขาวิชา ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2545 จำนวน 360 คน เป็นนักศึกษาชาย 313 คน และเป็นนักศึกษาหญิง 47 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรซึ่งเชื่อถือได้ร้อยละ 96 โดยการใช้คณะชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

3.1.1 ด้านส่วนตัวของนักศึกษา ได้แก่

- 3.1.1.1 เพศ
- 3.1.1.2 ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่
- 3.1.1.3 คณะที่ศึกษา
- 3.1.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3.1.1.5 การใช้เวลาในการเรียน
- 3.1.1.6 ลักษณะมุงอนาคตทางการเรียน
- 3.1.1.7 ค่าใช้จ่ายต่อเดือน

3.1.2 ด้านครอบครัว ได้แก่

- 3.1.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
- 3.1.2.2 อาชีพของผู้ปกครอง
- 3.1.2.3 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง
- 3.1.2.4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

3.1.3 ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน

3.1.3.1 บรรยากาศการเรียนการสอน

3.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

3.1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพชีวิต ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

3.2.1 องค์ประกอบด้านกายภาพ

3.2.2 องค์ประกอบด้านสังคม

3.2.3 องค์ประกอบด้านจิตวิทยา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. คุณภาพชีวิต

หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษาในการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ทั้งในและนอกสถาบันการศึกษา โดยมีความรู้ที่ตนเองมีคุณค่า มีความมุ่งหมายในชีวิต และสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในที่นี้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดของแคมป์เบล (Campbell, 1976 : 117 – 124) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านกายภาพ องค์ประกอบด้านสังคม และองค์ประกอบด้านจิตวิทยา ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 องค์ประกอบด้านกายภาพ ได้แก่ ความรู้สึกต่อสถาบันเกี่ยวกับชื่อเสียง การให้บริการสวัสดิการ การลงทะเบียน และทำเลที่ตั้งของสถาบัน

1.2 องค์ประกอบด้านสังคม ได้แก่ สุขภาพกาย สุขภาพจิต ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน บรรยากาศการเรียนการสอน บุคลิกภาพของอาจารย์ การมอบหมายงาน การจัดวิชาและเวลาเรียน การวัดและประเมินผล และการรู้จักใช้เงินสำหรับชีวิตส่วนตัวและการศึกษา ได้อย่างเพียงพอ

1.3 องค์ประกอบด้านจิตวิทยา ได้แก่ ความพอใจเกี่ยวกับ รูปร่างหน้าตา คุณค่าของตนเอง และความสามารถในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และในการศึกษาได้สำเร็จ

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต

หมายถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อคุณภาพชีวิตในสถาบันของนักศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว หมายถึง สภาพโดยทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศชั้นปีที่กำลังศึกษา คณะที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการใช้เวลาในการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนและค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา

2.1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย เพศหญิง

2.1.2 ชั้นปีที่กำลังศึกษา ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2

2.1.3 คณะที่ศึกษา ได้แก่ คณะไฟฟ้า คณะเครื่องกล คณะบริหารธุรกิจ

คณะเทคโนโลยีการผลิต สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

2.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่เป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade point Average) ของทุกวิชานับตั้งแต่เริ่มเรียนในภาคเรียนที่ 1 ของชั้นปีที่ 1 ถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน

2.1.5 การใช้เวลาในการเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ในการทำภารกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนได้เหมาะสม ทั้งในเวลาเรียน และนอกเวลาเรียน ได้แก่ การเข้าชั้นเรียน ความตั้งใจเรียน การทบทวนบทเรียน การอ่านล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน การทำการบ้าน การทำงานที่ได้รับมอบหมาย การค้นคว้าบทเรียนเพิ่มเติม

2.1.6 ลักษณะมุ่งสู่นาาคตทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ในการคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และความสามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรองรับผลดี ป้องกันผลเสีย ตลอดจนการควบคุมตนเอง ให้กระทำหรือเว้นการทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง เพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะตามมาทั้งแก่ตนเอง และแก่ผู้อื่นภายหลัง

2.1.7 ค่าใช้จ่ายต่อเดือน หมายถึง จำนวนเงินที่นักศึกษาได้รับเพื่อใช้จ่ายในการศึกษาของแต่ละเดือน ได้แก่ ค่าหนังสือ ค่าอาหาร ค่าเครื่องแต่งกาย ทั้งนี้ไม่รวมค่าลงทะเบียนเรียน

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง สภาพทั่วไปของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลต่อนักศึกษาในการดูแลใส่ใจ หรือ การสนับสนุนทางการเรียน ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 อาชีพผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของนักศึกษาทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพ ได้แก่

2.2.1.1 รับราชการ

2.2.1.2 รับจ้าง

2.2.1.3 ค้าขาย

2.2.1.4 เกษตรกรรม

2.2.1.5 ธุรกิจส่วนตัว

2.2.1.6 พนักงานรัฐวิสาหกิจ

2.2.1.7 อื่น ๆ

2.2.2 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง หมายถึง ลักษณะการครองชีพสมรสของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง จำแนกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.2.2.1 โสด

2.2.2.2 คู่

2.2.2.3 หม้าย

2.2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักศึกษากับผู้ปกครองหรือบิดามารดา และการปฏิบัติตนของผู้ปกครอง หรือบิดามารดาที่มีต่อนักศึกษา เพื่อให้เกิดความสัมพันธที่ดีต่อกัน ดังนี้

2.4.1 การปฏิบัติตนของนักศึกษากับผู้ปกครอง ได้แก่ การเคารพเชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสั่งสอนทางด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว การเงิน และการเรียน การช่วยเหลืองานภายในบ้าน

2.4.2 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองกับนักศึกษา ได้แก่ การให้ความรักความเอาใจใส่ การดูแลสุขภาพ การอบรมสั่งสอน เป็นที่ปรึกษาทั้งเรื่องส่วนตัวและการศึกษา

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน

2.3.1 บรรยากาศทางการเรียนการสอน

2.3.1.1 การสอนของอาจารย์ ได้แก่ วิธีการสอน ที่ทำให้การเรียนน่าสนใจ ความตั้งใจในการสอน การเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและซักถามการให้สื่อประกอบการสอนของอาจารย์และสอนครอบคลุมเนื้อหาวิชาความสังเขปวิชา

2.3.1.2 สถานที่เรียน ได้แก่ การถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียนความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน ขนาดของห้องเรียนกับปริมาณนักศึกษา บริเวณของห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวนต่าง ๆ ดังเช่น เสียงและกลิ่น

2.3.1.3 สื่ออุปกรณ์การเรียน ได้แก่ ปริมาณของสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน เมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา ความทันสมัย คุณภาพการใช้งาน

2.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ หมายถึง การปฏิบัติที่อาจารย์และนักศึกษาปฏิบัติต่อกัน ทั้งในและนอกห้องเรียน

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักศึกษา ที่มีต่ออาจารย์ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การซักถามปัญหาการเรียน ปัญหาส่วนตัว การให้ความเคารพ เชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของอาจารย์ที่มีต่อนักศึกษา ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ ความสนใจ ความสัมพันธ์ที่ดี ทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง และสร้างบรรยากาศแห่งความอบอุ่น

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่นักศึกษาและเพื่อน ปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน ความห่วงใยซึ่งกันและกัน การแสดงความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และการทำกิจกรรมร่วมกันด้วยความเต็มใจ

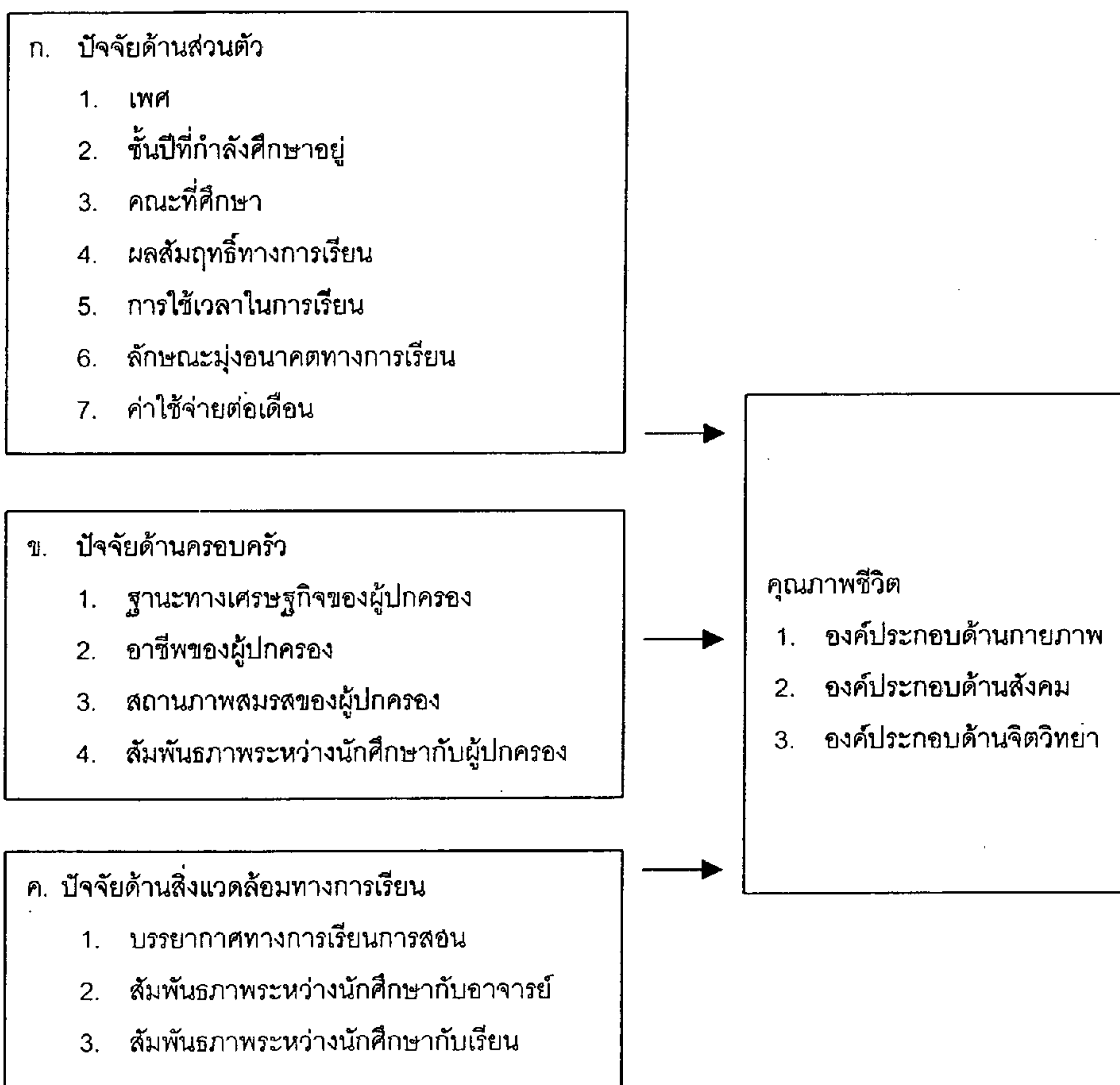
3. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2545 ทั้งรอบเช้าและรอบบ่าย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต ได้แก่
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่
 - 2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรส่วนตัว
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว
 - 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต

1.1.1 ความหมายของคุณภาพชีวิต

คุณภาพชีวิตเป็นการกำหนดคุณลักษณะบางประการ ที่แสดงถึงการมีความสุขของมนุษย์ ดังนั้น ความหมายจึงไม่แน่นอนแตกต่างกันไปในแต่ละสังคม ตามสภาพปัญหา ค่านิยม โครงสร้าง ประสิทธิภาพความรู้ สอดคล้องกับ จอร์จและแบร์สัน (Georeg and Bearson : 116) กล่าวว่า การให้ความหมายของคำว่า คุณภาพชีวิต เป็นสิ่งที่ยากเพราะคนที่แตกต่างกันจะตีค่าสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันด้วย ดังนั้น จึงมีนักวิชาการสาขาต่าง ๆ ได้ศึกษาและให้คำจำกัดความตามทัศนะของตนไว้ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 45) เขียนไว้ว่า คุณภาพชีวิตประกอบด้วยคำ 2 คำ คือ คุณภาพ และชีวิต คุณภาพ หมายถึง ลักษณะความดี ลักษณะประจำบุคคล หรือ สิ่งของ ชีวิต หมายถึง ความเป็นอยู่ สรุปได้ว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง ลักษณะความเป็นอยู่ที่ดี

พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์ (2530 : 7) ได้กล่าวว่า คุณภาพชีวิตเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับแต่ละคน ในลักษณะของความรู้สึกพอใจในสภาพที่มีอยู่ ได้รับอยู่ และปฏิบัติอยู่เป็นประจำวัน ในแต่ละคน มีความพอใจแตกต่างกัน

ณรงค์ศักดิ์ ตะละภักข และคนอื่น ๆ (2535 : 10) ให้ความหมายว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง การมีชีวิตที่พัฒนาไปเป็นผู้ใหญ่ที่พึ่งตนเองได้อย่างมีทิศทาง สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและทำให้ผู้อื่นเป็นสุขด้วย

ยูเนสโก (Unesco. 1981 : 143) สรุปได้ว่า คุณภาพชีวิตเป็นความรู้สึกของการอยู่อย่างมีความสุข มีความพอใจต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ของชีวิตที่เป็นส่วนสำคัญมากของบุคคล

เลวิส (Lewis. 1982 : 113) ให้ความหมายว่า คุณภาพชีวิต คือ ระดับที่บุคคลมีความรู้สึก มีคุณค่าแห่งตน มีความมุ่งหมายในชีวิต และมีความวิตกกังวลน้อยที่สุด

เฟอร์แรนส์ และ เพาเวอร์ (Ferrans and Powers, 1992 : 29 – 38) ให้คำนิยามว่าคุณภาพชีวิต เป็นความรู้สึกมีความสุขของบุคคลซึ่งเกิดจากความพึงพอใจหรือไม่พอใจในด้านต่าง ๆ ของชีวิต

จากการให้ความหมายข้างต้น จะเห็นได้ว่าแนวความคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตแตกต่างกันไปตามการมองของนักวิชาการสาขาต่าง ๆ โดยสรุป คุณภาพชีวิตเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นรูปธรรม ที่ส่งผลให้เกิดการกินดีอยู่ดีของบุคคล และสิ่งที่เป็นนามธรรมที่จรรโลงชีวิตให้มีค่า และมีความหมายของคุณภาพชีวิตของบุคคลจะอยู่ในระดับใด ขึ้นอยู่กับความรู้สึกของแต่ละบุคคลว่าเขาพอใจในสิ่งที่มีอยู่เป็นอยู่หรือได้รับอยู่เพียงใด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้สรุปความหมายของคุณภาพชีวิต ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง การมีชีวิตที่สมบูรณ์ในแง่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งเกิดจากการให้ความสำคัญและความพึงพอใจต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ตามสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ เป็นอยู่ หรือได้รับอยู่ โดยการรับรู้และตัดสินใจของมนุษย์ในช่วงเวลาหนึ่ง สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

1.1.2 องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต

เนื่องจากคุณภาพชีวิตในความหมายของนักวิชาการแต่ละสาขามีความแตกต่างกันตามการมองและการให้คุณค่าที่แตกต่างกัน องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตจึงย่อมจะแตกต่างกันไปตามการให้ความหมาย แม้ความหมายจะคล้ายคลึงกันก็ไม่ได้หมายความว่าองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตจะต้องคล้ายคลึงตามไปด้วย ดังที่จะแสดงต่อไปนี้

ยูเนสโก (จุฬามาต สรวิสุตร และหิรัญ ลิ้มสุวรรณ. 2528 : 55 ; อ้างอิงจาก UNESCO. 1981 : *Quality of life : an Orientation to Population Education.*) เสนอว่า องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต ได้แก่ อาหาร ภาวะสุขภาพอนามัยและโภชนาการ การศึกษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร ที่อยู่อาศัยและการตั้งถิ่นฐาน การมีงานทำ ค่านิยมทางศาสนา จริยธรรม กฎหมาย และปัจจัยทางจิตวิทยา

นิพนธ์ พัวพงศกร (ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์ และเพ็ญจันทร์ ประดับมุข. 2535 ; อ้างอิงจาก นิพนธ์ พัวพงศกร.ม.ป.ป) กล่าวถึง องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต จำแนกตามความต้องการด้านต่าง ๆ ของชีวิต 6 ด้าน คือ

1. ด้านร่างกาย ได้แก่ ปัจจัย 4 สุขภาพอนามัย พลังงาน การออมทรัพย์ สิ่งอำนวยความสะดวกในครอบครัว และในการประกอบอาชีพ

2. ด้านอารมณ์ ได้แก่ การพักผ่อนหย่อนใจที่มีคุณภาพ ความนิยมชมชอบในศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ความสัมพันธ์ที่อบอุ่นในครอบครัวและในชุมชน ความรัก และความเป็นเจ้าของที่มีต่อหมู่คณะ

3. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ ภาวะแวดล้อมที่บริสุทธิ์ สะอาด และเป็นระเบียบ ปราศจากมลภาวะในดิน น้ำ อากาศ และเสียง มีทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการคมนาคมที่สะดวก

4. สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม ได้แก่ โอกาสในการศึกษาและประกอบอาชีพที่เท่าเทียมกันการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การปกครองที่ให้สิทธิเสรีภาพ

และความเสมอภาค ความเป็นธรรมในสังคม ความร่วมมือร่วมใจในชุมชน ความเป็นระเบียบวินัย ความเห็นอกเห็นใจ ค่านิยมที่สอดคล้องกับหลักธรรมในศาสนา

5. ด้านความคิด ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโลก ชีวิตและชุมชน การศึกษา วิชาชีพ ความสามารถในการป้องกันแก้ไขปัญหาดัง ๆ ของตนเอง ครอบครัวและชุมชน การเป็นที่ยอมรับในชุมชน การสร้างความสำเร็จด้วยตนเอง การยอมรับตัวเอง และการมีเป้าหมายในชีวิตที่เหมาะสม

6. ด้านจิตใจ ได้แก่ การมีคุณธรรมในส่วนตัวและในสังคม เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต เมตตากรุณา ช่วยเหลือเกื้อกูล กตัญญูกตเวที ความจงรักภักดีต่อชาติ ความศรัทธาในศาสนา ความเสียสละ และการละเว้นจากอบายมุข

ประภาพร จินันทุยา (2536 : 47) จำแนกองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตเป็น 5 ด้าน คือ

1. สถานภาพทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย การรับรู้เกี่ยวกับความเพียงพอของรายได้และทรัพย์สิน

2. สุขภาพ ประกอบด้วย การรับรู้เกี่ยวกับภาวะสุขภาพทางด้านร่างกายและจิตใจ

3. สภาพแวดล้อม ประกอบด้วย การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่แวดล้อมตน ซึ่ง ได้แก่ ญาติมิตร เพื่อนร่วมรุ่น สมาชิกในครอบครัว สถานที่อยู่อาศัย และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

4. การพึ่งพาตนเอง ประกอบด้วย การรับรู้เกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมภายในและภายนอกครอบครัว และกิจกรรมเพื่อพักผ่อน

แคลป์เบล (Campbell. 1976 : 117 - 124) กล่าวถึงองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตไว้ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านกายภาพ ได้แก่ ปัจจัยทางมลภาวะ ความหนาแน่นของประชากร สภาพที่อยู่อาศัย

2. องค์ประกอบด้านสังคม ได้แก่ ปัจจัยทางการศึกษา สุขภาพอนามัย ความมั่นคงของครอบครัว

3. องค์ประกอบทางจิตวิทยา ได้แก่ ปัจจัยด้านความพึงพอใจ ความสำเร็จ ความผิดหวัง และความคับข้องใจในชีวิต

เฟอร์แรนส์ และเพาเวอร์ (Ferrans and Power. 1992 : 29 - 38) ได้วิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ขององค์ประกอบคุณภาพชีวิตของ (George และ Bearson) แล้วจึงได้สรุปองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตเป็น 4 องค์ประกอบ คือ

1. ด้านสุขภาพและหน้าที่ (Health and Functioning) เกี่ยวกับสถานภาพของร่างกาย และความสามารถในหน้าที่ที่จะดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ กิจกรรมประจำวัน และการแสดงออกทางบทบาทสังคม ประกอบด้วย สุขภาพของตนเอง ความเครียด การดูแลสุขภาพ การพึ่งตนเองทางด้าน ร่างกาย เพศ สัมพันธ์ ความรับผิดชอบต่อครอบครัว การบำเพ็ญประโยชน์กิจกรรมในยามว่าง ความสามารถในการเดินทาง การสร้างความสุขในวัยสูงอายุ และการมีอายุยืน

2. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ (Socioeconomic) เป็นสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของบุคคล เพราะบุคคลต้องอยู่ร่วมกันในสังคม ต้องการเพื่อนช่วยแนะแนวทางแก้ปัญหาซึ่งกันและกัน ต้องการกำลังใจ การได้รับการเชื่อถือไว้วางใจ ต้องการบ้านอยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งมีงานทำและมีเงินใช้ในการดำรงชีวิต การพึ่งพาตนเองด้านการเงิน ที่พักอาศัย การทำงาน เพื่อน เพื่อนบ้าน สถานการณ์ของบ้านเมือง การได้รับการสนับสนุนทางจิตใจและการศึกษา

3. ด้านจิตใจและวิญญาณ (Psychological / Spiritual) เป็นสถานภาพของการรับรู้ การตอบสนองทางอารมณ์ หรือทางวิญญาณ ต่อสิ่งเร้าที่มากกระทบในชีวิต ประกอบด้วย ความพอใจในชีวิต ความสุขทั่วไป ความพอใจในตนเอง จุดมุ่งหมายในชีวิต ความสงบสุขของจิตใจ ความศรัทธาในศาสนา และรูปร่างหน้าตาของตน

4. ด้านครอบครัว (Family) เป็นสถานภาพของสัมพันธภาพภายในครอบครัวของบุคคล ประกอบด้วย ความสุขในครอบครัว ภาวะสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว บุตร และความสัมพันธ์กับผู้สมรส

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต มักเกี่ยวข้องกับด้านสุขภาพ ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน สถานที่อยู่อาศัย เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมที่ตนอยู่อาศัย เป็นต้น

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต

จากการค้นคว้าของผู้วิจัย พบว่า ในปัจจุบันยังไม่มีงานวิจัยใดที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยตรง แต่จะมีเฉพาะผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

แอสเตนและแมคพาร์ทแลนด์ (Epstein and Mcpartland. 1976 : 15 – 30)

ได้วิเคราะห์องค์ประกอบคุณภาพชีวิตในโรงเรียน โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 4,266 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบ ประกอบด้วยข้อคำถาม 27 ข้อ พบว่า คุณภาพชีวิตในโรงเรียนประกอบด้วย 3 มิติย่อย คือ

1. ความพอใจในโรงเรียน
2. ความมุ่งมั่นในการทำงาน
3. ปฏิบัติต่อครู

เฮดเดด (Heddad. 1986 : 2025) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยจอร์แดน โดยศึกษาถึงการรับรู้เกี่ยวกับปัจจัย 16 ประการ กับคุณภาพชีวิต มีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับความพึงพอใจในชีวิต โดยนักศึกษาที่มีการรับรู้ว่าตัวเองมีความพึงพอใจในเรื่องสุขภาพ รายได้ สัมพันธภาพในหมู่เพื่อนและสภาพชีวิตในครอบครัวของตน จะมีความพึงพอใจในชีวิตสูงกว่า นักศึกษาที่รายงานตนเองว่ามีความพึงพอใจในเรื่องเหล่านั้นน้อยกว่า และความพึงพอใจในชีวิตครอบครัวของตนนั้น จะเป็นพยากรณ์ที่มีค่าสูงสุด ในการพยากรณ์ความพึงพอใจนักศึกษา ที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจในชีวิตไม่แตกต่างกัน

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สว่างจิต ศรีระชา (2530 : 5 – 6) ได้วิจัยเรื่อง ชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ด้วยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยเข้าไปพักอาศัยและใช้ชีวิตอยู่ในหอพักร่วมกับนักศึกษา เป็นเวลาประมาณ 6 เดือน และรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีสังเกตและสัมภาษณ์ชีวิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่นครอบคลุม 6 ด้าน คือ ด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน ด้านวัฒนธรรมประเพณี ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา และด้านการเมืองการปกครอง และศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อชีวิตนักศึกษา ผลการวิจัย

พบว่า การดำเนินชีวิตประจำวันของนักศึกษา ส่วนใหญ่ใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัยและเที่ยวแต่ในเมือง ขอนแก่น ชีวิตนักศึกษาด้านวัฒนธรรมประเพณี ส่วนใหญ่วัฒนธรรมและประเพณีที่จัดขึ้นมีความสัมพันธ์กับนักศึกษาใหม่ ชีวิตนักศึกษาด้านสังคม นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมากกว่าบุคคลอื่น ด้านเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่ใช้เงินเป็นค่าอาหารและสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นด้านการศึกษา นักศึกษารุ่นพี่มีบทบาทสำคัญในการให้คำปรึกษาด้านการเรียนแก่นักศึกษารุ่นน้อง ด้านการเมืองการปกครอง การจัดกิจกรรมจะเกิดจากการเรียกร้องสิทธิและผลประโยชน์ เนื่องจากความบกพร่องของการบริหารงานของมหาวิทยาลัย องค์ประกอบที่มีผลต่อชีวิตนักศึกษา ได้แก่ สภาพมหาวิทยาลัย สภาพหอพักนักศึกษา วัฒนธรรมและประเพณี ลักษณะการเรียนการสอนกลุ่มเพื่อน การบริหารงานของมหาวิทยาลัย ลักษณะนักศึกษา ครอบครัว และกลุ่มสังคมก่อนเข้ามหาวิทยาลัย สภาพสังคม สภาพการเมืองการปกครองของประเทศ และสื่อสารมวลชน

ภาวนา ใจประสาน (2534 : 170 - 171) ได้ศึกษาการดำรงชีวิตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และเพื่อนเปรียบเทียบการดำรงชีวิตของนักศึกษาโดยส่วนรวม และแต่ละด้านทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านความเป็นอยู่ในหอพัก ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้แบบสอบถามการดำรงชีวิตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ภูมิสำเนา รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ T - test และ F - test

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีการดำรงชีวิตภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยส่วนรวม ทั้ง 5 ด้าน ในระดับปานกลาง เรียงตามคะแนนเฉลี่ยจากสูงไปต่ำดังนี้ ด้านความเป็นอยู่ในหอพัก ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเข้าร่วมกิจกรรม เมื่อเปรียบเทียบการดำรงชีวิตของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีการดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวม 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง 4 มีการดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกัน นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีการดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัยทั้ง 5 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีภูมิสำเนาแตกต่างกัน มีการดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ นักศึกษาที่รายได้ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองระดับต่ำ ปานกลางและสูง มีการดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาที่อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แตกต่างกัน มีการดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุพล เสือว่อง (2535 : 165 - 166) ได้ศึกษาความคาดหวังในคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระบบโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยอาศัยเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐานของสังคมไทย (จปฐ.) มาเป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตและสร้างแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา สาขาวิชาช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษานอกระบบ จำนวน 337 คน

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคาดหวังในคุณภาพชีวิตด้านการรับความรู้และบริการจากโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (2.62) รองลงมาได้แก่ ด้านการได้รับบริการทางสังคมขั้นพื้นฐาน (2.44) ส่วนด้านการพัฒนาจิตใจมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (2.01) นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีความคาดหวังในคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน

มีความแตกต่างกันของคุณภาพชีวิต ด้านสุขภาพอนามัยและการวางแผนครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่อยู่ในครอบครัวที่มีจำนวนคนในครอบครัวแตกต่างกัน มีความคาดหวังในคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างกัน มีความคาดหวังในคุณภาพชีวิตจำแนกตามรายด้าน พบว่าทั้งสภาพเป็นจริงและสภาพที่คาดหวังมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน

ศศิพันธ์ ทรงสัจย์ (2542 : 47) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ พบว่า ตัวแปรเพศหญิง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากรายงานวิจัยที่น่าเสนอสรุปได้ว่า คุณภาพชีวิตที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตทั้งในสถาบันการศึกษา เช่น ความพอใจในสถาบัน ครู - อาจารย์ หรือด้านสังคม ตลอดจนการดำรงชีวิตนอกสถาบันการศึกษา

2. งานวิจัยเกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว

2.1.1 งานวิจัยต่างประเทศ

เวิร์ทิงตัน และแกรนต์ (Worthington and Grant. 1971 : 7 - 10) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยยูทาห์ พบว่า ตัวแปรที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี คือ เพศ

แอสติน (Astin. 1971 : 3 - 20) ได้ศึกษาการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการลาออกกลางคันของนักศึกษา โดยทำการวิจัยกับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จากสถาบันระดับวิทยาลัย 2 ปี และ 4 ปี ในประเทศสหรัฐอเมริกา รวม 180 สถาบัน จำนวน 36,581 คน ตัวแปรที่สำคัญ คือ เพศ คะแนนเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อายุ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พื้นฐานทางเศรษฐกิจ เผ่าพันธุ์ ศาสนา ประเภทของโรงเรียนในระดับมัธยมปลาย ทักษะคิดต่อตนเอง ความสนใจในการเรียน และการวางแผนในอนาคต ผลของการศึกษาสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนสูงกว่านักศึกษาชาย โดยเฉพาะในชั้นปีที่ 1 แต่นักศึกษาหญิงมีแนวโน้มที่จะออกกลางคันมากกว่านักศึกษาชาย
2. คะแนนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถทำนายคะแนนเฉลี่ย ในปี ที่ 1 ได้สูงสุด

3. คะแนนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถทำนายการเลิกเรียนหรือการลาออกกลางคัน หลังจากที่นักศึกษาเรียนสูงกว่าปีที่ 1 ไปแล้วได้น้อย

4. ในกรณีที่นักศึกษาออกกลางคันหลังจากเรียนผ่านปี 1 ไปแล้ว จะมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่ไม่ใช่สถิติปัญญามาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งแอสตินได้อธิบายว่า การที่นักศึกษาต้องออกกลางคันนั้นสามารถแก้ไขได้โดยพิจารณาจากข้อมูลต่าง ๆ เช่น พื้นฐานทางครอบครัว เผ่าพันธุ์ ศาสนา การวางแผนในอนาคต ทักษะคิดที่มีต่อตนเอง การเล็งเห็นหรือการให้คุณค่ากับการเรียน

5. นักศึกษาที่มีอายุเกินกว่าเกณฑ์ มีความสนใจเบื้องต้นน้อย หรือสนใจที่จะแต่งงาน สิ่งเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. นักศึกษาที่ได้คะแนนคาบเส้นจะรู้สึกท้อใจ ไม่อยากเรียน และไม่มีแรงจูงใจที่จะเรียน

7. นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง เช่น เห็นว่าตัวเองมีความสามารถทางวิชาการอย่างดี และมีแรงจูงใจอย่างมากต่อการมุ่งสำเร็จ เหล่านี้จะเป็นตัวแปรที่สำคัญในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

8. นักศึกษาที่ผู้ปกครองด้อยทางการศึกษา และด้อยทางด้านเศรษฐกิจ มีแนวโน้มที่จะได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า และออกกลางคันมากกว่า ซึ่งแอสตินให้ข้อคิดว่า การที่นักศึกษา มี ผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูง จะได้คะแนนเฉลี่ยสูงนั้นอาจเป็นเพราะแรงผลักดันจากตัวนักศึกษาเอง หรืออาจมุ่งความสำเร็จตามผู้ปกครอง

9. นักศึกษาผิวขาวจะได้คะแนนสูงกว่านักศึกษาผิวดำ และนักศึกษายิว มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาเชื้อชาติอื่น ๆ

ฮิค และแฮล (Hick and Hays. 1931 : 143) สํารวจเด็กระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าเวลาที่เด็กอยู่บ้าน เด็กใช้เวลาไปในการฟังวิทยุ อ่านหนังสือค้นคว้าเกี่ยวกับบทเรียน และส่วนเวลาที่ออกไปนอกบ้านมักจะไปหาเพื่อน ไปดูภาพยนตร์

ฮัมฟรีย์ (Humphrey. 1960 : 125 – 131) ศึกษาความสัมพันธ์ของกิจกรรมนอกโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงใช้เวลาในการทำกิจกรรมนอกโรงเรียน เช่น การอ่านหนังสือ งานศิลปะ และกิจกรรมทางสังคมค่อนข้างสูงมาก เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำใช้เวลาส่วนใหญ่ในการดูโทรทัศน์ ร้องเพลง และการเล่นเกมต่าง ๆ

มาร์ตินสัน (Martinson. 1960 : 60) ได้ศึกษาถึงวิธีการปรับปรุงการเรียนให้ได้ผล พบว่าผู้มีประสบการณ์หลายคนบอกว่า การแบ่งเวลาให้ดีและการเตรียมอย่างดีนั้นอาจป้องกันการผิดพลาดได้ การขาดความสนุกสนานบางคราวไป เนื่องจากผลัดการทำงานไว้นานที่สุดท้าย จะพบว่าหลายต่อหลายครั้งต้องทำงานหลาย ๆ อย่างพร้อมกัน จนไม่มีเวลาจะทำให้เสร็จ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเพราะไม่มีแผนงานนั่นเอง มาร์ตินสันได้ทำตารางคำนวณแบ่งเวลาในสัปดาห์ของนักศึกษา ผลปรากฏว่านักศึกษาอาจใช้เวลาเดิน 56 ชั่วโมง เข้าชั้นเรียน 25 ชั่วโมง พบปะเพื่อนฝูงหาความเพลิดเพลิน ดูหนังสือและทำการบ้าน 35 ชั่วโมง เหลือเป็นเวลาว่างที่จะประกอบภาระกิจส่วนตัว และรับประทานอาหารเป็นเวลา 52 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ นับว่านักศึกษาแต่ละคนมีเวลาว่างที่จะประกอบกิจการงานต่าง ๆ ของตนเองเป็นส่วนตัวไม่น้อย

มัลม (Malm. 1962 :- 136) กล่าวถึงการใช้เวลาของนักเรียนไว้ สรุปได้ดังนี้ ในวันที่ไปโรงเรียนเด็กใช้เวลาที่ตื่นอยู่ไปในด้านกีฬาเป็นส่วนใหญ่ มีบางคนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือ ฟังวิทยุ เล่นดนตรี ส่งหนังสือพิมพ์ ในขณะที่อยู่บ้านนักเรียนใช้เวลาเกี่ยวกับการเรียนเพียงเล็กน้อย เมื่อพิจารณาอายุพบว่าเด็กอายุ 16 – 18 ปี มักจะใช้เวลานอกเวลาเรียน ดังนี้ ใช้เวลาในการเล่นกีฬามีนักเรียนชายร้อยละ 59 และนักเรียนหญิง ร้อยละ 31 นักเรียนหญิงทั้งหมดช่วยทำงานบ้าน มีนักเรียนกว่าร้อยละ 90 ที่ใช้เวลาในการฟังวิทยุสัปดาห์ละ 7 – 8 ชั่วโมง รายการที่ฟังส่วนใหญ่เป็นรายการเพลง เรื่องตลก นักสืบ อาชญากรรม รายการมหัศจรรย์ เรื่องลึกลับ นักเรียนชายชอบเรื่องตลกขบขัน เรื่องการรบ การต่อสู้ เรื่องลึกลับ เด็กวัยรุ่นตอนปลายใช้เวลาในการอ่านหนังสือ วารสาร หรือหนังสือประเภทบันเทิงวันและไม่น้อยกว่าครึ่งชั่วโมง

เมอร์เรย์ (Murray. 1988 : 172) ศึกษาการใช้เวลาว่างของเด็กวัยรุ่น พบว่าปัจจุบันเด็กวัยรุ่นประสบกับสภาพความกดดันจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากสังคม และสิ่งแวดล้อมซึ่งมีอิทธิพลกับการใช้เวลาว่างของเด็กวัยรุ่นโดยไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ทำให้เกิดผลเสียตามมา ซึ่งมักแสดงให้เห็นในรูปของความเสื่อมของกิจกรรมต่างๆ เกิดปัญหาอาชญากรรม ความสับสนทางเพศ การติดยาเสพติด เป็นต้น และปัจจัยสำคัญที่มีผลทำให้การใช้เวลาว่างของเด็กวัยรุ่นไม่เป็นประโยชน์เท่าที่ควร คือ การด้อยโอกาสทางการศึกษา อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลของสื่อมวลชน

เบ็ค (Beck. 1990 : 633) ศึกษาการแก้ไขพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือของเด็กเกรด 4 ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ โดยให้ครูและผู้ปกครองสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านของเด็กและบันทึกทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน พบว่าเด็กที่อ่านหนังสือเงียบ ๆ ตามลำพังจะอ่านหนังสือได้มาก

2.1.2 งานวิจัยในประเทศ

สุวิทย์ สมานมิตร (2515 : 94 - 96) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น : โดยศึกษาเฉพาะกรณี ผลการศึกษาพบว่า เพศเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาแตกต่างกัน และผลปรากฏว่า นักศึกษาหญิง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงกว่านักศึกษาชาย

อวยชัย วัชรธรรม (2521 : 49 - 54) ศึกษาการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้องค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางด้านสติปัญญา เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา พบว่า เพศเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับพรทิพย์ ถาวรจันทร์ (2525 : 26 - 27) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า เพศเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3

จากการศึกษาของ พรรณิภา ธรรมวิรัช (2528 : 88 - 92) พบว่า นักศึกษาพยาบาลได้รับเงินค่าใช้จ่ายเดือนละมากกว่า 900 บาท มากที่สุดถึงร้อยละ 69.0 และน้อยที่สุดร้อยละ 2.2 ได้รับเดือนละต่ำกว่า 500 บาท ในขณะที่เดียวกันค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของนักศึกษาสูงกว่า 900 บาท มากที่สุดถึงร้อยละ 60.7 และร้อยละ 4.1 ค่าใช้จ่ายเดือนละต่ำกว่า 500 บาท และจากการวิเคราะห์ ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาลของ สมพิศ สมจิตต์ (2536 : 114 - 159) พบว่านักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ มีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยรวมต่อคนต่อปี เป็นเงิน 25,040.90 บาท ส่วนใหญ่ได้รับเงินจากผู้อุปการะคุณ 501 - 1,000 บาท / เดือน (44.91 %) สำหรับสถานะทางการเงินของนักศึกษาในแต่ละเดือน มีดังนี้ มีเงินเหลือเก็บทุกเดือน 8.83 % มีเงินใช้พอดีทุกเดือน 23.09 % มีเงินไม่พอใช้เป็นบางเดือน 64.94 % และมีเงินไม่พอใช้ทุกเดือน 3.14 % นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษามีปัญหาการเงิน 66.51 % การที่นักศึกษามีปัญหาค่าใช้จ่ายในขณะที่ศึกษา ทำให้มีความคับข้องใจเป็นห่วงกังวล รวมทั้งไม่ได้ใช้เวลาสำหรับการเล่าเรียนได้อย่างเต็มที่ (วัลลภาพ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530 : 8-11) รายได้นักศึกษาจึงน่าจะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตนักศึกษา

สุพัตรา วิจิตรโสภา (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี ในปีการศึกษา 2530 จำนวน 510 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาที่มีองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักศึกษาที่มีองค์ประกอบด้านการปรับตัวต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษาที่มีองค์ประกอบด้านการร่วมกิจกรรมต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่ต่างกัน
4. องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.2762
5. องค์ประกอบด้านการปรับตัวของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.1495
6. องค์ประกอบด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา

ภาวนา ใจประสาธ (2534 : 171) พบว่านักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีการดำรงชีวิตภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่แตกต่างกัน โดยพบว่านักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีการดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัยทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่านักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีการดำรงชีวิตด้านการเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

ศรีระพร จันทโนทก (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 จำนวน 1,774 คน เป็นนักศึกษาชาย 867 คน และนักศึกษาหญิง 907 คน ผลการศึกษาปรากฏว่า ตัวแปรนิสัยในการเรียน ด้านทบทวนบทเรียน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรนิสัยในการเรียนโดยรวม เพศ ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย และสายวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรนิสัยในการเรียนด้านการทำการบ้าน นิสัยในการเรียนด้านการวางแผนในการเรียน สายวิชาที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ตัวแปรด้านการเรียนสามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยข้างต้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของผู้เรียน ผู้ที่มีสติปัญญาเท่ากันมิได้หมายความว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากัน แอนเดอร์สัน (วาสนา เจือทอง. 2531 : 73 ; อ้างอิงจาก Anderson. 1970 : *American Educational Research Journal.*) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมิได้ขึ้นอยู่กับตัวแปรทางด้านสติปัญญาอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาด้วย เช่น วิธีการสอนของอาจารย์ ธรรมชาติของนักศึกษา และเจตคติของนักศึกษาต่อวิชาการ สิ่งแวดล้อมทางบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา เป็นต้น และจากการศึกษาของ อเล็กซานเดอร์ และเอเฟเฟล (วาสนา เจือทอง. 2531 : 68 ; อ้างอิงจาก Alexander and Apfel. 1970: *Exceptionnal Children.*) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นฟังก์ชันขององค์ประกอบลักษณะส่วนบุคคล ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม องค์ประกอบด้านสถานศึกษา องค์ประกอบ

ทางความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน องค์ประกอบของอิทธิพลภายนอกอื่น ๆ และองค์ประกอบที่ติดตัวมาแต่กำเนิดและอื่น ๆ ที่ไม่สามารถอธิบายได้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต เพราะผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ย่อมหมายถึง ผู้ที่มีความพร้อมในองค์ประกอบต่าง ๆ มากกว่า ซึ่งแสดงถึงการมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า ผู้ที่มีความพร้อมในองค์ประกอบต่าง ๆ น้อยกว่าหรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั่นเอง

ส่วนในเรื่องของระดับชั้นปีมีผู้ค้นพบว่า เมื่อนักศึกษาเรียนอยู่ชั้นปีสูงขึ้น นักศึกษาจะสามารถปรับตัวเรียนรู้ และแสวงหาวิธีปฏิบัติหรือกิจกรรมใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเพื่อให้ตนเองเกิดความรู้สึกมั่นคงและพึงพอใจ (จินตนา ยูนิพันธุ์, 2524 : 122 – 135) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประนอม แสงจันทร์ (2529 : 159) ที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจในการศึกษาวิชาชีพพยาบาลอยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีรองลงมา นั่นก็แสดงว่าชั้นปีที่ศึกษาน่าจะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตนักศึกษา

วรรณิ สุวรรณสว่าง (2517 : 115 – 120) ศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสมถวิลราชดำริ โดยศึกษาทั้งภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน พบว่า ช่วงเช้าภายหลังปฏิบัติกิจวัตรประจำวันแล้ว ฟังวิทยุและช่วยงานบ้านก่อนมาโรงเรียน ก่อนเข้าห้องเรียน นักเรียนใช้เวลาพูดคุยกับเพื่อนและเข้าห้องสมุด การใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียน พบว่ากลับบ้านทันทีและไม่ได้ช่วยงานบ้าน ภายหลังรับประทานอาหารเย็นก็จะดูทีวีและพูดคุยกับสมาชิกในบ้าน จำนวนเวลาที่นักเรียนใช้ ทบทวนในตอนเย็น ส่วนใหญ่ใช้เวลาดูหนังสือนานประมาณ 1 – 1.50 ชั่วโมง และใช้เวลาหลัง 20.00 น. ขึ้นไปทำการบ้านและทบทวนบทเรียน ก่อนเข้านอนมักจัดตารางสอนและทำงานอื่น ๆ

ผกากรอง พุทธดิลก (2517 : 9 – 10) ได้สำรวจการใช้เวลาของนักเรียนโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ปีการศึกษา 2517 โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นชายทั้งหมด จำนวน 270 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 210 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 60 คน ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนส่วนมากอาศัยอยู่กับบิดามารดา รองลงมาคืออยู่ในโรงเรียนประจำ นักเรียนส่วนมากไม่ต้องช่วยงานบ้านเลยเพราะครอบครัวมีฐานะดี การใช้เวลาว่างที่โรงเรียน นักเรียนส่วนใหญ่พูดคุยหยอกล้อกับเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือรับประทานอาหารและขนม ทบทวนบทเรียนหรือทำการบ้าน ในตอนเย็น นักเรียน ส่วนใหญ่นักเรียนกลับบ้านทันที นักเรียนใช้เวลาอยู่ที่โรงเรียนวันละ 7 – 8 ชั่วโมง ใช้เวลาดูหนังสือ น้อยมาก งานที่นักเรียนทำประจำในวันหยุด คือ ดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ มากที่สุด รองลงมาคือทำการบ้าน ดูภาพยนตร์ และให้ความสนใจด้านกีฬาน้อยมาก

คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจโครงการศึกษาเกี่ยวกับสภาพความต้องการและกิจกรรมของเด็กและเยาวชนในชุมชนแออัด ในเขตกรุงเทพมหานคร (2528 : 99 – 175) ศึกษาความต้องการ ปัญหา กิจกรรมและการใช้เวลาของเด็กและเยาวชนในชุมชนแออัด ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ในวันธรรมดาเด็กมีเวลาโดยประมาณ 15 ชั่วโมง ส่วนใหญ่ไปโรงเรียนในตอนเช้าและกลับมามบ้าน ช่วงเวลาเลิกเรียนเด็กใช้เวลาสนทนากการตั้งแต่บ่าย เย็น และค่ำ ในวันหยุดเด็กมีเวลาโดยประมาณ 16 ชั่วโมง ส่วนใหญ่ทำงานบ้านในตอนเช้า นอกนั้นใช้เวลาเล่นหาความเพลิดเพลินจนถึงดึก และกิจกรรมที่เด็กทำมากที่สุด คือ ดูโทรทัศน์และอ่านหนังสือที่ไม่ใช่หนังสือพิมพ์ ตามลำดับ ดังนั้นปัญหาด้านเวลาที่เกิดขึ้น คือไม่มีเวลาในการทำการบ้าน ไม่มีเวลาค้นคว้าด้านการเรียน และไม่มีเวลาอ่านหนังสือ

มายาวี สมบุญ (2535 : 194 – 196) ได้สำรวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2534 โดยใช้

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,027 คน แยกเป็นชาย 520 คน และหญิง 507 คน ผลการสำรวจพบว่า ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนใช้เวลาพูดคุยกับเพื่อน ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอันดับสุดท้ายคือ ฝึกซ้อมดนตรี และดักบาตร ช่วงเวลาพักกลางวันในวันจันทร์ถึงวันศุกร์พบว่าพูดคุยและเล่นกับเพื่อน เล่นกีฬา เข้าห้องสมุด และอันดับสุดท้าย คือ ถามบทเรียนจากครู ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนวันจันทร์ถึงวันศุกร์ พบว่านักเรียนใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง ดูโทรทัศน์ ทำการบ้าน และอันดับสุดท้ายคือ เรียนพิเศษ และจัดบันทึกประจำวัน ส่วนวันเสาร์และวันอาทิตย์นักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่เพื่อพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ดูโทรทัศน์เล่นกับพี่น้อง

อัจฉรา ชีวพัฒนานวงศ์ (2537 : 47) ได้ทำการศึกษาโดยทดลองใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาการใช้เวลาในการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดแจ้งร้อน กรุงเทพมหานคร กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยปานกลาง และมีการใช้เวลาในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 8 คน พบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิค แม่แบบมีการใช้เวลาในการเรียนดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มณฑิรา มณฑียรทอง (2539 : 87) ได้ศึกษาการใช้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคล ที่มีต่อการใช้เวลาในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดหญ้าพิทยาคม จังหวัดกาญจนบุรี ปีการศึกษา 2538 ที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางแต่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย 2.00 ลงมา และ มีการใช้เวลาในการเรียนที่ไม่เหมาะสม โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน พบว่าการใช้เวลาในการเรียนของนักเรียนดีขึ้นหลังจากได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและแบบรายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นิธิพัฒน์ เมฆขจร (2510 : 67) ได้ทำการศึกษาการใช้เวลาของนักศึกษาที่เป็นนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีปทุม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2539 จำนวน 140 คน ผลการใช้เวลาด้านการเรียนพบว่านักศึกษาที่เป็นนักกีฬาที่มีประเภทของที่พักอาศัยต่างกัน มีการใช้เวลาด้านการเรียนแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่มีเพศ ระดับชั้น คณะที่ศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าเฉลี่ย และทัศนคติต่อการเรียนต่างกัน มีการใช้เวลาด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยที่ได้นำเสนออาจสรุปได้ว่า ตัวแปรด้านส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต ได้แก่ เพศ ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน ชั้นปีที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต

2.2 ตัวแปรด้านครอบครัว

2.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

เฮเทอร์ริงตัน (Hetherington. 1984 : 398) ได้ศึกษาเด็กที่มาจากครอบครัวอย่างร้ายมีการแสดงอารมณ์ของความทุกข์และความผิดปกติของพฤติกรรม พบว่า วัยรุ่นซึ่งต้องรับมือกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเป็นปกติของขั้นพัฒนาการ และความบาดหมางของบิดามารดาในเวลาเดียวกันทำให้เกิดความ ยุ่งยากซับซ้อนในการปรับตัวทางจิตวิทยา การใช้สิ่งเสพติด และแอลกอฮอล์ โดยทั่วไปเริ่มใช้ ในระหว่าง ช่วงวัยรุ่น ซึ่งสิ่งเสพติดเหล่านี้ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการรับมือกับความขัดแย้งที่แวดล้อมอยู่ ซึ่งสัมพันธ์กับโครงสร้างของครอบครัวที่ขาดแคลนความสัมพันธ์ในทางบวกของคนในครอบครัว

เอ. แอล. สตอลเบิร์ก และ เจ.พี.บุช(A.L. Stolberg and J.P. Bush. 1985 : 49-54) ได้ศึกษาการปรับตัวของเด็กเมื่อบิดามารดาต้องย้าย สำหรับเด็กๆ เป็นความจำเป็นอยู่เองที่พวกเขาจะต้องปรับตัว จากการที่เคยอยู่ในครอบครัวที่มีทั้งบิดามารดา ไปเป็นอยู่กับครอบครัวที่มีเพียงบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว คนหนึ่ง พบว่า การหย่าร้างจะทำให้พัฒนาการทางจิตของเด็กไม่สามารถดีได้ ซึ่งมีผลทำให้เกิดความเจ็บป่วย ซึ่งสอดคล้องกับจอห์นสัน (Johnson. 1985 : 2173) ที่ได้รวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับเด็กและวัยรุ่นในประเทศอุตสาหกรรม เช่น สวีเดน กับประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น ชูแดน เมื่อปี ค.ศ. 1965 และ ค.ศ. 1980 พบว่า การเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมมีผลต่อโครงสร้างของครอบครัว ทำให้บิดามารดามีโอกาสควบคุมบุตรน้อยลง มีความสัมพันธ์ในครอบครัวน้อยลง ต้องประสบปัญหาการย้ายถิ่น อัตราการหย่าร้างเพิ่มขึ้น และต้องเพิ่มความสามารถในการปรับตัว เมื่อทุกคนอยู่ในภาวะต้องปรับตัว ทำให้ความสัมพันธ์ ในครอบครัวลดลง บางครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กันเลย ดังนั้นเด็กและวัยรุ่นในครอบครัวจึงขาดการประทับประคองจิตใจ เมื่อเผชิญกับวิกฤติ จึงมีปัญหาวัยรุ่นในครอบครัว

2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

การที่ครอบครัวมีฐานะทางการเงินดี มีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถใช้ชีวิตได้อย่างเต็มที่และสะดวกสบายกว่า มีต้องคอยวิตกกังวลว่าตนจะเป็นภาระอันหนักอึ้งของครอบครัว และจากการศึกษาของ วัลลภา ตันติสุนทร (2534 : 164) พบว่ารายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเครียดของนักศึกษาพยาบาล โดยพบว่ากลุ่มที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำมีความเครียดมากที่สุด สมพิศ สมจิตต์ (2536 : บทคัดย่อ) แสดงให้เห็นว่าโดยส่วนใหญ่บิดามารดาของนักศึกษามีรายได้ 4,001 – 8,000 บาทต่อเดือน (39.29 %) ส่วนมารดาที่รายได้ต่ำกว่า 4,000 บาทต่อเดือน (39.95%) และเมื่อนักศึกษามีปัญหาขัดข้องเรื่องเงิน วิธีที่นักศึกษาใช้แก้ปัญหามากที่สุดคือขอเพิ่มจากบิดามารดา ยืมจากเพื่อน และขอทุนการศึกษา คิดเป็น 77.54 % , 40.40% และ 13.01 % ตามลำดับ ดังนั้นรายได้ครอบครัวจึงน่าจะเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตนักศึกษาพยาบาล และสุวิมล เด่นสุนทร (2527 : 89 – 92) ศึกษาตัวแปรด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,031 คน ผลการวิจัยพบว่า แผนการเรียนศิลปศาสตร์ เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นเกรตเฉลี่ยวิชาบังคับ ได้แก่ รายได้ของบิดา และรายได้ของมารดา

นอกจากนี้ จากผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2523 : 71 – 16) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คือ อาชีพของบิดา ซึ่งจัดว่าเป็นตัวแปรภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน

ส่วนสถานภาพสมรสของบิดาและมารดานั้น มีบทบาทสำคัญต่อชีวิต และจิตใจ ของเด็ก หากสถานภาพสมรสของบิดาและมารดาไม่มั่นคงก็จะเป็นปัญหาต่อสมาชิกภายในครอบครัวได้ ดังผลการศึกษาค้นคว้าของ พรทิพย์ ถาวรจันทร์ (2525 : 26) ที่ศึกษาพบว่าฐานะทางการเงินของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตชั้นปีที่ 3 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจ สถานภาพสมรสของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต

2.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

2.3.1 งานวิจัยต่างประเทศ

เลวิน และคนอื่น ๆ (วิลาส บุญทองขาว. 2526 ; อ้างอิงจาก Lewin and others. 1939 : *Journal of Social Psychology*.) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนที่อยู่ในชั้นเรียนแบบอัตตาธิปไตยมีแนวโน้มเป็นเด็กก้าวร้าว หยาบกระด้างไม่มีความเห็นใจผู้อื่น ส่วนชั้นเรียนที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตยนั้น กลับส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสามัคคีปรองดองเป็นมิตรต่อการเรียนก็ราบรื่นมีบรรยากาศที่น่าสบายใจน่าเรียน เพราะครูรู้จักจัดความกดดัน ความเกรงกลัวได้ ๆ ออกไปจากชั้นเรียนได้

บุช (Bush. 1942 : 645 – 656) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ครูที่พยายามทำความรู้จักกับเด็ก ให้ความเห็นอกเห็นใจเด็ก รู้จักส่งเสริมการเรียนรู้ตามความต้องการและความสนใจของเด็ก เด็กจะเรียนได้ดีและมีความสามารถในการปรับปรุงตัวได้สูง ซึ่งต่างกับครูที่มุ่งสอนโดยวิธีกดดัน ให้เด็กยอมรับความต้องการของตน ผลที่สุดเด็กก็จะไม่พอใจในตัวครูและเรียนไม่ได้ดีเท่าควร

โอเบอร์ทัฟเฟอร์ (Oberteuffer. 1954 : 296 – 297) ได้ศึกษาสภาพจิตที่เกี่ยวกับการศึกษาในโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่าอิทธิพลของชั้นเรียนก็เป็นสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่ง ที่มีผลต่อสภาพจิตของเด็ก และการจัดบรรยากาศของห้องเรียนดีจะมีส่วนช่วยให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี

จากผลการศึกษาของ แมคเคลแลน (ประพัฒน์ จำปาไทย. 2525 ; อ้างอิงจาก Mc Chelland. 1953 : *The Achievement Motivation*.) ได้พบว่า อาจารย์ที่นักศึกษาคิดว่ามีประสิทธิภาพในการสอนมีลักษณะดังต่อไปนี้ 1.) เตรียมการเสนอบทเรียนอย่างดี 2.) สามารถใช้อุปกรณ์การสอนอย่างเหมาะสม 3.) สร้างข้อสอบซึ่งครอบคลุมเนื้อหา 4.) แสวงหาความสนใจในตัวผู้เรียน 5.) มีความยุติธรรมในการสอนให้อันดับคะแนน (Grade) ส่วนลักษณะของอาจารย์ที่นักศึกษามีความเห็นว่าไม่ทำให้เกิดประสิทธิภาพการสอน คือ 1.) ละเลยงานในหน้าที่ 2.) ไม่สนใจความรู้สึกของผู้เรียน 3.) ใช้กระบวนการวัดผลตามอำเภอใจ 4.) เน้นกิจกรรมที่ไม่ต้องใช้สติปัญญา

2.3.2 งานวิจัยในประเทศ

จินตนา มาพวง (2519 : 61) ได้ศึกษาตัวประกอบที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนระดับอุดมศึกษา สาขาสังคมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตและอาจารย์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ตัวประกอบที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนระดับอุดมศึกษา สาขาสังคมศาสตร์ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต วิธีสอน ลักษณะบุคลิกภาพของอาจารย์และทัศนคติของอาจารย์ต่อวิชาที่สอน และสนใจ พิศณุวรักษ์ (2532 : 111 – 115) ได้ศึกษาปัญหา และความต้องการของนักศึกษา ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่า นักศึกษามีปัญหาและความต้องการด้านการสอน และมีความสัมพันธ์กับอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประพัฒน์ จำปาไทย (2525 : 158 – 161) ศึกษาความพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตพึงพอใจและมีความต้องการสอดคล้องกันเกี่ยวกับรูปแบบกระบวนการเรียนการสอน ในด้านเนื้อหาวิชา ด้าน

กิจกรรมการเรียนการสอน ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านอาจารย์ผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประภาศรี สุนันทบุตร (2522 : 15) ได้กล่าวถึงบรรยากาศในการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยว่า มีวิธีการต่าง ๆ อีกมากมายนอกเหนือจากการป้อนความรู้ให้นักศึกษา นักศึกษาควรจะได้ค้นพบความสัมพันธ์อย่างใหม่ ระหว่างความจริงกับความคิดที่สร้างสรรค์ขึ้นมา

พิมศรี เปาณิล (2530 : 102) ได้ศึกษาบรรยากาศการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตคณะพลศึกษามีทัศนะต่อบรรยากาศการเรียนการสอนแตกต่างจากนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย คณะแพทยศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตคณะพลศึกษา เห็นว่า ด้านการบริการทางวิชาการและด้านอาคารสถานที่ ยังไม่น่าพอใจ ส่วนคณะอื่น ๆ เห็นว่าบรรยากาศเป็นที่น่าพอใจ

สุชา จันทรเอม (2528 : 142) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ เป็นอุปสรรคต่อการเรียนของวัยรุ่นว่ามี 4 ประการ ดังนี้ คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับวัยรุ่นและสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ได้แก่
 - 1.1 มีความผิดปกติเฉพาะอย่าง เรียนช้า หรือปัญญาอ่อน
 - 1.2 มีปัญหาทางด้านอารมณ์
 - 1.3 มีสุขภาพไม่สมบูรณ์
 - 1.4 มีปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวและผู้ปกครอง
2. ปัญหาที่เกิดจากสถานศึกษาและสิ่งแวดล้อมทางสถาบันการศึกษา ได้แก่
 - 2.1 ขาดการยอมรับจากเพื่อนฝูง
 - 2.2 ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนที่สถาบันการศึกษาและครูไม่ได้
 - 2.3 เปลี่ยนสถานที่เรียนบ่อย ๆ ทำให้ปรับตัวเข้ากับสถาบันการศึกษาไม่ได้
 - 2.4 วินัยที่เคร่งครัดของสถาบันการศึกษา หรือการแข่งขันเรื่องการเรียนมากเกินไป
 - 2.5 สภาพของโรงเรียนไม่ชักจูงให้เด็กสนใจการเรียน
3. ปัญหาเกี่ยวกับครู ได้แก่
 - 3.1 ครูล่าเอียง รักเด็กไม่เท่ากัน
 - 3.2 ครูไม่เอาใจใส่ในการสอน ขาดเทคนิคและวิธีการสอนที่ดี
 - 3.3 ทัศนคติของครูที่มีต่อชั้นเรียนหรือตัวผู้เรียนไม่ดี
 - 3.4 ครูขาดลักษณะที่ดีของการเป็นครู
 - 3.5 ครูไม่เข้าใจหลักสูตร
4. ปัญหาเกี่ยวกับเวลาเรียน ได้แก่
 - 4.1 การเรียนการสอนไม่เป็นไปตามหลักสูตร
 - 4.2 สถาบันการศึกษามีกิจกรรมอื่น ๆ มากเกินไป
 - 4.3 กระบวนการเรียนไม่ติดต่อกัน เช่น บางสถาบันการศึกษาปิดนานเกินไปหรืองดเรียนบ่อย ๆ
 - 4.4 การจัดตารางสอน จัดวิชาต่าง ๆ อยู่ในคาบเวลาที่ไม่เหมาะสม

แสดง (พวงสร้อย วรกุล. 2522 : 14 ; อ้างอิงจาก Strang. 1958 : *Introduction to Child Study*) กล่าวถึงปัญหาด้านการเรียนของเด็กวัยรุ่น ในเรื่องพลังและประเภทของปัญหาทางด้านวิชาการ (Prevalent and Kinds of Academic Problems) ว่า วัยรุ่นแสดงความกลัวในเรื่อง การทดสอบ การพูดหน้าชั้น การประสบความล้มเหลวทางการเรียน วัยรุ่นมีความวิตกกังวลในเรื่องการสอบ ได้คะแนนน้อยกว่าเพื่อนนอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านขาดความสนใจในบางวิชาต้องเรียนวิชาที่ตนไม่ชอบ ห้องเรียนไม่กระตุ้นให้เกิดความอยากเรียน การสอนไม่ดี มีเสรีภาพน้อยเกินไปในห้องเรียน สภาพการเรียนในห้องวุ่นวาย เวลาที่ใช้ในการอภิปรายในห้องเรียนไม่พอเพียง และวัยรุ่นตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนว่าเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งในการสร้างความสำเร็จทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับที่ โจนส์ (Jones. 1954 : 63 – 64) กล่าวว่า ผู้เรียนจะไม่เรียนถ้าหากสภาพแวดล้อมไม่กระตุ้นสภาพการเรียนการสอนที่ดีเยี่ยม เกิดขึ้นไม่ได้ ถ้าหากไม่มีวินัยที่ดี ครูมีหน้าที่ในการนำผู้เรียนสู่กิจกรรมการเรียน จะต้องกำจัดสิ่งขัดขวางบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และวินัยมิใช่เรื่องกฎหรือข้อบังคับที่ติดตามมาด้วยการลงโทษผู้ที่ไม่เชื่อฟังคำสั่ง

จากเอกสารและรายงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตนักศึกษา ได้แก่ บทบาทของอาจารย์ บรรยากาศการเรียนการสอน การมอบหมายงาน ตลอดจนการจัดระเบียบของสถาบัน ความปลอดภัยในสภาพแวดล้อมของสถาบัน และด้านจริยธรรมอันดีของอาจารย์และนักศึกษา

3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

3.1 ประวัติความเป็นมา

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ เป็นสถาบันการศึกษาทางด้านวิชาชีพ ก่อตั้งเมื่อ วันที่ 14 กรกฎาคม 2501 ในนามโรงเรียนช่างกลพระนครเหนือ และได้ยกฐานะเป็นวิทยาลัยช่างกลพระนครเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษาต่อมาได้โอนมาสังกัด วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ซึ่งภายหลังพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้โปรดเกล้าฯ พระราชทานนามใหม่เป็น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2531 ปัจจุบันจึงใช้นามว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

นับจากปีที่ก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือได้พัฒนา มาเป็นลำดับในทุกด้าน ทั้งในด้านบุคลากร อาคารสถานที่ เครื่องมือเครื่องจักร ที่ใช้ในการศึกษา และการจัดการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นในหลายสาขาวิชา และด้วยปณิธานอันแน่วแน่ของผู้บริหาร และคณาจารย์ที่ มุ่งมั่นในการอบรมสั่งสอนให้นักศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความสามารถควบคู่ไปกับการเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จึงทำให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาเขตพระนครเหนือมีคุณสมบัติพร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนา ประเทศ

3.2 ปรัชญาการศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ มีปรัชญาการศึกษา เช่นเดียวกับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คือ จัดการศึกษาโดยมุ่งพัฒนากำลังคน ให้มีคุณสมบัติพร้อมที่จะประยุกต์ และพัฒนา เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย

3.3 การจัดการศึกษา

วิทยาเขตพระนครเหนือ จัดการศึกษา 2 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี ดังรายละเอียด

3.4 รายละเอียดสาขาวิชาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

3.4.1 สาขาวิชาช่างยนต์ ศึกษาเกี่ยวกับการตรวจซ่อม บำรุงรักษา และแก้ไขปรับปรุงสภาพ เครื่องยนต์ รถยนต์ ทั้งแก๊ซ โซลีนและดีเซล ระบบกำลังส่ง ระบบการรองรับน้ำหนัก ระบบห้ามล้อ ระบบไฟฟ้ารถยนต์ รวมทั้งงานตัวถัง และการพ่นสีรถยนต์ นอกจากนี้ยังศึกษาเกี่ยวกับงานที่ต้องใช้ เครื่องมือ อุปกรณ์พิเศษบางอย่าง เช่น การใช้สโคปเพื่อตรวจจุดระเบิด เครื่องวิเคราะห์ไอเสียรถยนต์ เครื่องตรวจจุดจาง่าย การตั้งมุมล้อ – ศูนย์ล้อ ถ่วงล้อ ฯลฯ

แนวทางเมื่อจบการศึกษา

ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมทั้งงานผลิตและงานประกอบ บริษัท ห้างร้าน หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือประกอบอาชีพส่วนตัวเกี่ยวกับงานซ่อมบำรุงรักษาประกอบติดตั้งเครื่องยนต์ ซ่อมเครื่องจักรที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม อีกทั้งสามารถควบคุมการทำงานของเครื่องจักร เครื่องยนต์ เช่น เครื่องกำเนิดไฟฟ้า เครื่องพ่นแรง ฯลฯ และสามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ทั้งในสถาบันของรัฐบาลและเอกชน

3.4.2 สาขาวิชาช่างผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์

ศึกษาเกี่ยวกับงานปฏิบัติการแปรรูปโลหะด้วยเครื่องมือกล ซึ่งประกอบด้วยเครื่องเลื่อย เครื่องเจาะและคว้านเครื่อง เครื่องกลึง เครื่องไส เครื่องกัด และเครื่องเจียรไน งานของช่างกลโรงงาน จะเกี่ยวกับการทำชิ้นส่วนในการสร้างเครื่องจักรกลในโรงงานอุตสาหกรรม หรืองานผลิตต่าง ๆ ที่ใช้เครื่องกล ที่ใช้เครื่องกล รวมถึงการเรียนรู้ทฤษฎีทางด้านโลหะ การออกแบบชิ้นส่วนการผลิต การควบคุม และการคำนวณต่าง ๆ

แนวทางเมื่อจบการศึกษา

ทำงานในภาคอุตสาหกรรม หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจต่างๆ และในโรงงานอุตสาหกรรม การผลิต โรงงานซ่อมสร้างทั่วไป เช่น โรงงานสร้างเครื่องจักร โรงงานทำแม่พิมพ์โลหะและโมลด์พลาสติก โรงงานผลิตแม่พิมพ์และชิ้นส่วนประกอบรถยนต์ อุปกรณ์ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ และสามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ทั้งในสถาบันของรัฐบาลและเอกชน

3.4.3 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน – งานรองซ่อมบำรุงเครื่องจักร

เป็นสาขาวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับปฏิบัติการซ่อมบำรุงเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ภายใน โรงงานอุตสาหกรรม รวมถึงปฏิบัติการสร้างชิ้นส่วนเครื่องมือ เครื่องจักร อะไหล่ทดแทน ตลอดจนการวางแผนการซ่อมบำรุง ระบบการซ่อมบำรุงสมัยใหม่และการเรียนรู้ทฤษฎีทางด้านคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

แนวทางเมื่อจบการศึกษา

เป็นสาขาวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับปฏิบัติการซ่อมบำรุงเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ภายในโรงงาน อุตสาหกรรม รวมถึงปฏิบัติการสร้างชิ้นส่วนเครื่องมือ เครื่องจักร อะไหล่ทดแทน ตลอดจนการวางแผนการซ่อมบำรุง ระบบการซ่อมบำรุงสมัยใหม่และการเรียนรู้ทฤษฎีทางด้านคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

3.4.4 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน – งานรองเครื่องจักรกลอัตโนมัติ

ศึกษาเกี่ยวกับเครื่องจักรอัตโนมัติ (Computer Numerical)(CNC) การใช้เครื่องจักรอัตโนมัติ เครื่องมือกล ที่ควบคุมด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ การออกแบบและการเขียนด้วยคอมพิวเตอร์

แนวทางเมื่อจบการศึกษา

สามารถเข้ารับราชการตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ และทำงานในสถานประกอบการของบริษัทเอกชนทางด้านอุตสาหกรรม หรือประกอบอาชีพส่วนตัว รวมทั้งยังสามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีทั้งในสถาบันของรัฐบาลและเอกชน

3.4.5 สาขาวิชาช่างโลหะ

เป็นสาขาวิชาที่จัดเป็นอุตสาหกรรมสาขานำของประเทศ มีการศึกษาด้านงานเชื่อมและทดสอบโลหะ งานหล่อโลหะ งานโลหะแผ่น งานโลหะวิทยา งานขึ้นรูปโลหะ งานแต่งผิวสำเร็จ นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการแก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล วิเคราะห์ ขั้นตอนการทำงานและพัฒนาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านอุตสาหกรรมโลหะการ

แนวทางเมื่อจบการศึกษา

สามารถเข้าทำงานในตำแหน่งช่างเทคนิค หรือผู้ช่วยวิศวกร ที่ปฏิบัติงานด้านควบคุมการผลิต ควบคุมคุณภาพ งานอุตสาหกรรมโลหะ โครงสร้างเหล็ก ซึ่งรวมถึงการประกอบติดตั้งและซ่อมบำรุงโรงงาน ทั้งภายในโรงงานและงานภาคสนาม โดยสามารถเข้าทำงานได้ในหน่วยงานของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน รวมทั้งสามารถศึกษาต่อได้ในระดับปริญญาตรี ทั้งภายในและต่างประเทศ

3.4.6 สาขาวิชาช่างไฟฟ้า

ศึกษาเกี่ยวกับงานไฟฟ้าทั่วไป เช่น งานติดตั้งไฟฟ้า เครื่องกลไฟฟ้า ระบบควบคุมไฟฟ้า ในโรงงาน ระบบไฟฟ้าและระบบแสงสว่าง รวมทั้งศึกษาเกี่ยวกับเครื่องไฟฟ้า ระบบเครื่องทำความเย็น ระบบควบคุมอุปกรณ์ไฟฟ้าด้วยอิเล็กทรอนิกส์

แนวทางเมื่อจบการศึกษา

ทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าในโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ ในด้านไฟฟ้าแสงสว่าง สามารถเดินสายไฟฟ้าทั้งภายในและภายนอกอาคาร ในด้านไฟฟ้ากำลัง สามารถซ่อมและบริการอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดต่างๆ และสามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ทั้งในสถาบันของรัฐบาลและเอกชน

3.4.7 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

ศึกษาทั้งทฤษฎีและปฏิบัติในวิชา เครื่องรับวิทยุ เครื่องส่งวิทยุ เครื่องเสียง เครื่องรับโทรทัศน์ ระบบโทรคมนาคม ความรู้เบื้องต้นทางคอมพิวเตอร์ และวงจรอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมใหม่ ๆ ตลอดจนการใช้เครื่องทดสอบอิเล็กทรอนิกส์ในการตรวจสอบ ผู้ที่เรียนจบหลักสูตรนี้จะมีความรู้ในทางทฤษฎีและปฏิบัติรวมทั้งมีความชำนาญพอที่จะประกอบอาชีพได้ หรือใช้เป็นแนวทางศึกษาค้นคว้าวิทยาการด้านอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ ๆ ต่อไป

แนวทางเมื่อจบการศึกษา

สามารถประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม และหน่วยงานราชการต่าง ๆ รัฐวิสาหกิจ บริการซ่อมสร้างวิทยุโทรทัศน์ เครื่องขยายเสียง เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ และสามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ทั้งในสถาบันของรัฐบาลและเอกชน

3.4.8 สาขาวิชาเทคนิคคอมพิวเตอร์

ศึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ทั้ง Hardware และ Software โดย Hardware ศึกษาเกี่ยวกับ Digital Microprocessor การทำงาน และออกแบบระบบคอมพิวเตอร์ การใช้คอมพิวเตอร์ในงานอุตสาหกรรม และการใช้ Microcontroller ส่วนด้าน Software จะศึกษาเกี่ยวกับการเขียนโปรแกรม

ภาษาต่าง ๆ เช่น ภาษา C Assembly Pascal และการเขียนโปรแกรมระบบ (System Programing) นอกจากนี้ยังศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารข้อมูลคอมพิวเตอร์ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Computer Networks) และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet) โดยปฏิบัติจากงานจริง

แนวทางเมื่อจบการศึกษา

ทำงานด้านคอมพิวเตอร์ เขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ในสำนักงาน อุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้าน ที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และสามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ทั้งในสถาบันของรัฐบาลและเอกชน

3.4.9 สาขาวิชาออกแบบการผลิต

ศึกษาเกี่ยวกับงานด้านการเขียนแบบ ออกแบบ และอ่านแบบงานวิศวกรรม การผลิตชิ้นส่วนต่าง ๆ ของเครื่องจักรกล งานด้านออกแบบโครงสร้างอาคาร หรือโรงงาน งานด้านการเดินท่อภายในอาคาร และระบบท่ออุตสาหกรรม งานด้านการประมาณราคาและกระบวนการผลิตชิ้นส่วนต่าง ๆ โดยปฏิบัติงานจากการศึกษาจากของจริง รวมทั้งออกแบบและเขียนแบบด้วยเครื่อง Computer

แนวทางเมื่อจบการศึกษา

สามารถออกไปประกอบอาชีพ ในทุกหน่วยงานทั้งของรัฐบาลและเอกชน ซึ่งจะมีความรู้ความสามารถ ด้านการออกแบบและเขียนแบบเครื่องกล การผลิตต่าง ๆ รวมทั้งทำงานในตำแหน่งผู้ช่วยวิศวกรรมการออกแบบการผลิต อีกทั้งสามารถศึกษาต่อได้ทั้งสถาบันของรัฐบาลและเอกชน ในระดับปริญญาตรีทางด้านวิศวกรรมศาสตร์และครุศาสตร์ ฯลฯ

3.4.10 สาขาวิชาช่างแม่พิมพ์อัดภูมิ

เป็นสาขาวิชาเกี่ยวกับการผลิตเครื่องประดับ การออกแบบ การทำตัวเรือน การทำต้นแบบจาก wax การทำแม่พิมพ์ยาง กระบวนการหล่อเครื่องประดับและการสร้างแม่พิมพ์โลหะในการผลิตชิ้นส่วนเครื่องประดับในเชิงวิศวกรรม

แนวทางเมื่อจบการศึกษา

สามารถประกอบอาชีพอิสระ และประกอบอาชีพภาคเอกชนในตำแหน่งต่าง ๆ ได้ตามความเชี่ยวชาญตั้งแต่ออกแบบ การทำต้นแบบโลหะ ทำแม่พิมพ์ยาง ตลอดจนงานหล่อแบบต่าง ๆ

3.4.11 สาขาวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม

ศึกษาเกี่ยวกับพื้นฐานของช่างอุตสาหกรรม เช่น งานช่างรถยนต์ งานช่างไฟฟ้า งานเชื่อมโลหะ งานเครื่องมือกล งานพลาสติก งานไม้ เป็นต้น ตลอดจนการศึกษาถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม เขียนแบบวิศวกรรม ทฤษฎีเกี่ยวกับงานอุตสาหกรรม

แนวทางเมื่อจบการศึกษา

ทำงานในภาคอุตสาหกรรม หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ และในโรงงานอุตสาหกรรม การผลิต หรือประกอบอาชีพส่วนตัว และสามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ทั้งในสถาบันของรัฐบาล และเอกชน

3.4.12 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ศึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำไปใช้ในองค์กร เทคโนโลยีทางด้านฮาร์ดแวร์ (Hardware) และซอฟต์แวร์ (Software) สมัยใหม่ การทำกรณีศึกษาเพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศให้กับองค์กร (โครงการพิเศษ)

แนวทางเมื่อจบการศึกษา

สามารถประกอบอาชีพอิสระ ทำงานในภาคอุตสาหกรรม หรือทำงานในทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ และศึกษาต่อได้ตามสถาบันต่าง ๆ ของภาครัฐ และเอกชน เช่น คณะบริหารธุรกิจ สาขาระบบสารสนเทศ ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ สถาบันราชภัฏทุกแห่ง และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของเอกชน

3.5 จุดมุ่งหมายของวิทยาเขตพระนครเหนือ

3.5.1 เพื่อผลิตช่างเทคนิควิศวกรปฏิบัติการ ระดับประกาศนียบัตรและระดับปริญญาให้มีคุณภาพทั้งด้านความรู้และความชำนาญ

3.5.2 สร้างคุณสมบัติของนักศึกษาให้

3.5.2.1 มีความรับผิดชอบ สนใจในการทำงาน อุทิศตนเพื่องาน มีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักเสียสละ และเคารพในสิทธิของบุคคลอื่น

3.5.2.2 มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยทั้งในการแต่งกายและการทำงาน

3.5.2.3 มีความคิดริเริ่ม รู้จักการวางแผนงาน

3.5.3 ปลุกฝังลักษณะนิสัย ให้เป็นผู้มีศีลธรรม และวัฒนธรรมอันดีงาม มีวินัย ตรงต่อ เวลา เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น มีน้ำใจนักกีฬา

บทที่ 3

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ จำนวน 1,280 คน เป็นนักศึกษาชาย 1,114 คน และนักศึกษาหญิง 166 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ จำนวน 360 คน เป็นนักศึกษาชาย 313 คน และเป็นนักศึกษาหญิง 47 คน มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 96 (Yamane) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้คณะ ชั้นปี และเพศ เป็นชั้น (Strata)

1. จำแนกประชากรออกเป็น 4 คณะ คือ คณะไฟฟ้า คณะเทคโนโลยีการผลิต คณะเครื่องกล และคณะบริหารธุรกิจ

2. จำแนกประชากรแต่ละคณะในข้อ 1 ตามชั้นปี ออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

2.1 คณะไฟฟ้า

2.1.1 สาขาวิชาไฟฟ้า

ชั้นปีที่ 1	ภาคปกติ	37 คน
ชั้นปีที่ 1	ภาคบ่าย	39 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคปกติ	39 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคบ่าย	35 คน

2.1.2 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์

ชั้นปีที่ 1	ภาคปกติ	35 คน
ชั้นปีที่ 1	ภาคบ่าย	36 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคปกติ	32 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคบ่าย	32 คน

2.1.3 สาขาวิชาเทคนิคคอมพิวเตอร์

ชั้นปีที่ 1	ภาคปกติ	36 คน
ชั้นปีที่ 1	ภาคบ่าย	36 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคปกติ	30 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคบ่าย	28 คน

2.2 คณะเทคโนโลยีการผลิต

2.2.1 สาขาช่างผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์

ชั้นปีที่ 1	ภาคปกติ	30 คน
ชั้นปีที่ 1	ภาคบ่าย	21 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคปกติ	28 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคบ่าย	27 คน

2.2.2 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน - ซ่อมบำรุงเครื่องจักร

ชั้นปีที่ 1	ภาคปกติ	33 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคปกติ	25 คน

2.3.4 สาขาวิชาช่างโลหะ – เชื่อมประกอบ

ชั้นปีที่ 1	ภาคปกติ	23 คน
ชั้นปีที่ 1	ภาคบ่าย	25 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคปกติ	27 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคบ่าย	24 คน

2.3.5 สาขาวิชา ออกแบบการผลิต

ชั้นปีที่ 1	ภาคปกติ	24 คน
ชั้นปีที่ 1	ภาคบ่าย	20 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคปกติ	28 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคบ่าย	29 คน

2.3.6 สาขาวิชา ช่างแม่พิมพ์อัญมณี

ชั้นปีที่ 1	ภาคบ่าย	20 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคบ่าย	20 คน

2.3.7 สาขาวิชา เทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ชั้นปีที่ 1	ภาคปกติ	27 คน
ชั้นปีที่ 1	ภาคปกติ	27 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคปกติ	28 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคบ่าย	30 คน

2.3 คณะวิชาเครื่องกล

สาขาวิชาช่างยนต์

ชั้นปีที่ 1	ภาคปกติ	37 คน
ชั้นปีที่ 1	ภาคบ่าย	37 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคปกติ	31 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคบ่าย	34 คน

สาขาวิชาช่างยนต์ หลักสูตรโรงเรียน - โรงงาน

ชั้นปีที่ 1	ภาคสมทบ	25 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคสมทบ	19 คน

2.4 คณะวิชาบริหารธุรกิจ

สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ชั้นปีที่ 1	ภาคปกติ	37 คน
ชั้นปีที่ 1	ภาคบ่าย	35 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคปกติ	25 คน
ชั้นปีที่ 2	ภาคบ่าย	22 คน

3. จำแนกจำนวนประชากรตามคณะในข้อ 2 เป็นเพศชายและหญิงดังนี้

3.1 คณะไฟฟ้า จำนวน 439 คน เป็นนักศึกษาชาย 407 คน

และนักศึกษาหญิง 40 คน

3.2 คณะเทคโนโลยีการผลิต จำนวน 535 คน เป็นนักศึกษาชาย 516 คน

และนักศึกษาหญิง 19 คน

3.3 คณะเครื่องกล จำนวน 164 คน เป็นนักศึกษาชาย 164 คน

3.4 คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 142 คน เป็นนักศึกษาชาย 23 คน

และนักศึกษาหญิง 119 คน

4. สุ่มตัวอย่างง่ายจากประชากรแต่ละกลุ่มในข้อ 3 โดยใช้ตารางประมาณขนาด ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเชื่อมั่นร้อยละ 96 ของยามาเน (Yamane : 1970 : 058 – 581) ใช้สัดส่วนประชากรต่อกลุ่มตัวอย่าง 3 : 1

4.1 คณะไฟฟ้า จำนวน 124 คน เป็นนักศึกษาชาย 116 คน

และนักศึกษาหญิง 8 คน

4.2 คณะเทคโนโลยีการผลิต จำนวน 150 คน เป็นนักศึกษาชาย 145 คน

และนักศึกษาหญิง 5 คน

4.3 คณะเครื่องกล จำนวน 46 คน เป็นนักศึกษาชาย 46 คน

4.4 คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 40 คน เป็นนักศึกษาชาย 6 คน

และนักศึกษาหญิง 34 คน

ดังแสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะ ชั้นปีและเพศ

คณะ	ชั้นปี	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
		ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	
ไฟฟ้า	1	216	16	232	61	5	66
	2	195	12	207	55	3	58
	รวม	411	28	439	116	8	124
เทคโนโลยีการผลิต	1	250	12	262	70	3	73
	2	266	7	273	75	2	77
	รวม	516	19	535	145	5	150
เครื่องกล	1	99	-	99	28	-	28
	2	65	-	65	18	-	18
	รวม	164	-	164	46	-	46
บริหารธุรกิจ	1	15	72	87	4	20	24
	2	8	47	55	2	14	16
	รวม	23	119	142	6	34	40

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย 8 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ✓

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ✓

ตอนที่ 3 แบบสอบถามคุณภาพชีวิต

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการใช้เวลาเรียน

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน ✓

ตอนที่ 6 แบบสอบถามด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ✓

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ✓

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ✓

วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านข้อมูลส่วนตัว

เป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัว เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ()

1. เพศ
☐ ชาย ☐ หญิง
2. ชั้นปีที่กำลังศึกษา
☐ ชั้นปีที่ 1 ☐ ชั้นปีที่
3. คณะที่กำลังศึกษา
☐ คณะไฟฟ้า ☐ คณะเครื่องกล
☐ คณะบริหารธุรกิจ ☐ คณะเทคโนโลยีการผลิต
4. ผลการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม นับถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน)
☐ ต่ำกว่า 2.00 ☐ 2.01 – 2.74
☐ 2.75 ขึ้นไป
5. ค่าใช้จ่ายต่อเดือนประมาณ
☐ ต่ำกว่า 1,500 บาท ☐ ระหว่าง 1,500 – 2,500 บาท
☐ มากกว่า 2,500 บาท

คำชี้แจง จากข้อ 6-7 คำว่าผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดาของนักศึกษา หรือบุคคลที่ให้การดูแลนักศึกษาทั้งทางด้านส่วนตัว และการเรียน

6. อาชีพของผู้ปกครอง
☐ รับราชการ
☐ ค้าขาย
☐ รับจ้าง
☐ เกษตรกรรม
☐ ธุรกิจส่วนตัว
☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ
7. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง
☐ โสด
☐ คู่
☐ หม้าย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตนของนักศึกษากับผู้ปกครอง และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองกับนักศึกษา โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 การปฏิบัติตนของนักศึกษากับผู้ปกครอง และส่วนที่ 2 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองกับนักศึกษา มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาวิทยานิพนธ์เฉพาะ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพในครอบครัว เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของ ยิ่งยง ยุทธศักดิ์ (2539) และ อัญชลี ศิลาเกษ และคณะ (2539) ผู้วิจัยนำมาปรับปรุง และสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง แล้วนำไปหาความเที่ยงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์ณี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ทั้งด้านเนื้อหาข้อคำถามและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับวิทยานิพนธ์เฉพาะ นำมาปรับปรุงแก้ไขและหาความเที่ยงตรงของข้อมูลก่อนนำไปทดลองใช้ในการศึกษาครั้งนี้

2.3 นำแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงตามลำดับ จากสูงสูดมายังต่ำสุด แล้วแยกนักศึกษา 25% ที่ได้คะแนนสูง และ 25% ที่ได้คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ $t - test$ แล้วเลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.20 - 15.51

2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2.3 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) .8564

2.5 ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ เป็นประจำ บ่อย บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง และ น้อยครั้งที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความเกี่ยวกับ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

แล้วโปรดขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความจริงของนักศึกษามากที่สุด

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นกับนักศึกษาทุกครั้ง
บ่อย	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นกับนักศึกษาเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นกับนักศึกษาเป็นบางครั้ง
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นกับศึกษานาน ๆ ครั้ง
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นกับศึกษาน้อยครั้งมาก
		จนแทบไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อยครั้งที่สุด.
การปฏิบัติตนของนักศึกษากับผู้ปกครอง 0. ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งสอนของผู้ปกครอง 00. ข้าพเจ้าไม่ยากปรึกษาผู้ปกครองเมื่อมีปัญหา					
การปฏิบัติตนของผู้ปกครองกับนักศึกษา 0. เมื่อข้าพเจ้าเจ็บป่วย ผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่หรือพาไปรักษา 00. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาไม่สบายใจ ผู้ปกครองไม่มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

เป็นประจำ	ให้ 5 คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้ 4 คะแนน
บางครั้ง	ให้ 3 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้ 2 คะแนน
น้อยครั้งที่สุด	ให้ 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

เป็นประจำ	ให้ 1 คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
บางครั้ง	ให้ 3 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้ 4 คะแนน
น้อยครั้งที่สุด	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง วิเชียร เกตุสิงห์.
(2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองอยู่ในระดับดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามคุณภาพชีวิต

เป็นแบบสอบถามที่ถามความรู้สึกของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาวิทยานิพนธ์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.2 ศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของ ศิริรัตน์ จันทน์แสงรัตน์ (2538) แอปสเดนและแมคพาร์ทแลนด์ (1976) และสุพล เสือว่อง (2535) มาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

3.3 นำแบบสอบถามด้านคุณภาพชีวิตที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ทดลองใช้ (try Out) กับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงตามลำดับจากสูงที่สุดมายังต่ำสุด แล้วแยกเป็น 25 % ที่ได้คะแนนสูงและ 25% ที่ได้คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t - test เลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 25 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.28 - 9.33

3.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2.3 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่น .7792

3.5 ลักษณะของแบบสอบถามคุณภาพชีวิตเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามคุณภาพชีวิต

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความเกี่ยวกับ คุณภาพชีวิตของนักศึกษา

แล้วโปรดขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความจริงของนักศึกษามากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งก็ตรงกับความจริงของนักศึกษา บางครั้งก็ไม่ตรงกับความจริงของนักศึกษา
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความจริงของนักศึกษามาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับความจริงของนักศึกษามากที่สุด

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
องค์ประกอบด้านกายภาพ 0. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนคร เหนือ เป็นสถาบันที่ทรงเกียรติ 00. สถาบันของข้าพเจ้าผลิตนักศึกษาที่ด้อยคุณภาพ องค์ประกอบด้านสังคม 0. อาจารย์สอนเร็วเกินไป เพื่อนของข้าพเจ้าเป็นคนที่ไว้วางใจได้ องค์ประกอบด้านจิตวิทยา 0. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองเป็นคนหน้าตาดี 00. ข้าพเจ้าขาดความเชื่อมั่นในตนเอง					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5 คะแนน
จริง	ให้	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

ถ้าเป็นข้อความทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5 คะแนน
จริง	ให้	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย แบบสอบถามคุณภาพชีวิตของนักศึกษา วิเชียร เกตุสิงห์. (2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง คุณภาพชีวิตของนักศึกษากับผู้ปกครองอยู่ในระดับดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง คุณภาพชีวิตของนักศึกษากับผู้ปกครองอยู่ในระดับ
ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง คุณภาพชีวิตของนักศึกษากับผู้ปกครองอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการใช้เวลาในการเรียน

4.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาในการเรียน

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการใช้เวลาในการเรียนของ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2540 : 143) ได้นำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

4.3 ลักษณะของแบบสอบถามการใช้เวลาในการเรียนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถาม การใช้เวลาในการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่านเมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านพอสมควร
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้ากำหนดเวลาดูหนังสือไว้เป็นอย่างดี แต่มักจะไม่ปฏิบัติตามนั้น					
00	ข้าพเจ้าใช้เวลาในการดูโทรทัศน์มากเกินไปจนทำให้เรียนหนังสือไม่ดี					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายในทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย แบบสอบถามการใช้เวลาเรียน วิเชียร เกตุสิงห์. (2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	การใช้เวลาในการเรียนอยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	การใช้เวลาในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	การใช้เวลาในการเรียนอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

5.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนของ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2540:145) ปิยาภรณ์ กิจอุดมทรัพย์ (2539 : 98 – 100) ได้นำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

5.3 ลักษณะของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถาม ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือข้อใดข้อหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านพอสมควร
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ในอนาคตคนไม่มีการศึกษาจะทำงานสู้คนที่มีการศึกษาสูงไม่ได้					
00	ความพยายามและความตั้งใจจริงของข้าพเจ้าจะช่วยให้ข้าพเจ้าได้สิ่งที่ต้องการ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5 คะแนน
จริง	ให้	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายในทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนอยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 6.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในการเรียนการสอน
- 6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนการสอนของ สุกัญญา แยมยิ้ม (2541 : 98 - 99) และมณฑาทิพย์ มณีโชติรัตน์ (2542 : 83-84) ได้นำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 6.3 ลักษณะของแบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถาม ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือข้อใดข้อหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านพอสมควร
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	อาจารย์สอนโดยไม่สนใจว่า นักศึกษาจะเข้าใจหรือไม่					
00	วิธีการสอนของอาจารย์ทำให้ ข้าพเจ้าสนใจเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายในทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย แบบสอบถามด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน วิเชียร เกตุสิงห์(2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	บรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	บรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	บรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 7.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์
- 7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ของ สุกัญญา แยมยิ้ม (2541 : 98 - 99) ได้นำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 7.3 ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือข้อใดข้อหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านพอสมควร
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย

จริงน้อยที่สุด		หมายถึง		ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด		
ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	อาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความเป็นกันเองกับข้าพเจ้า					
00	อาจารย์รับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายในทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์อยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์อยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 8.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน
- 8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนของ สุกัญญา แยมยิ้ม (2541 : 100 - 102) ได้นำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 8.3 ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย /

ลงในช่องขวามือข้อใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านพอสมควร
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้เพื่อนในห้องที่เข้าใจช่วยอธิบายได้					
00	เพื่อนในห้องต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจกันและกัน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายในทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน วิเชียร เกตุสิงห์

(2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนอยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนอยู่ในระดับไม่ดี

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปยัง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ จากผู้อำนวยการ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการแจกแบบสอบถามระหว่างวันที่ 9 สิงหาคม - 16 สิงหาคม 2545 ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้ ผู้วิจัย แจกแบบสอบถาม จำนวน 360 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 340 ฉบับ จากนั้นทำการคัดแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก เหลือแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 320 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.89
3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ของนักศึกษามาตรวจให้คะแนนแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปคิดค่าร้อยละค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่าง ๆ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. การค้นหาตัวพยากรณ์ ที่สามารถพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ โดยใช้วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ
 - 2.1 การหาค่าอาจจำแนกแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มต่ำ โดยใช้สูตร t - test
 - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้วิเคราะห์สมมติฐาน
 - 3.1 หาค่าความสัมพันธ์ โดยใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน
 - 3.2 หาตัวแปรที่ส่งผล ซึ่งมีความสำคัญเป็นอันดับก่อนหลังโดยใช้การวิเคราะห์ ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

X	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ F
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ t
df	แทน	Degree of freedom
SS	แทน	Sum of Squares
MS	แทน	Mean Squares
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
$\hat{Y}$	แทน	คุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่ได้จากการพยากรณ์
Z	แทน	สมการพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่ได้จากการพยากรณ์โดยใช้คะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน	คุณภาพชีวิต
X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง
X_3	แทน	ชั้นปีที่ 1
X_4	แทน	ชั้นปีที่ 2
X_5	แทน	คณะไฟฟ้า
X_6	แทน	คณะเทคโนโลยีการผลิต
X_7	แทน	คณะเครื่องกล
X_8	แทน	คณะบริหารธุรกิจ
X_9	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

X ₁₀	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง
X ₁₁	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
X ₁₂	แทน	ค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำ
X ₁₃	แทน	ค่าใช้จ่ายต่อเดือนปานกลาง
X ₁₄	แทน	ค่าใช้จ่ายต่อเดือนสูง
X ₁₅	แทน	ผู้ประกอบการอาชีพรับราชการ
X ₁₆	แทน	ผู้ประกอบการอาชีพค้าขาย
X ₁₇	แทน	ผู้ประกอบการอาชีพรับจ้าง
X ₁₈	แทน	ผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรรม
X ₁₉	แทน	ผู้ประกอบการอาชีพธุรกิจส่วนตัว
X ₂₀	แทน	ผู้ประกอบการอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ
X ₂₁	แทน	ผู้ประกอบการสถานภาพโสด
X ₂₂	แทน	ผู้ประกอบการสถานภาพคู่
X ₂₃	แทน	ผู้ประกอบการสถานภาพหม้าย
X ₂₄	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
X ₂₅	แทน	การใช้เวลาเรียน
X ₂₆	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน
X ₂₇	แทน	บรรยากาศในการเรียนการสอน
X ₂₈	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์
X ₂₉	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. ศึกษาระดับคุณภาพชีวิต ระดับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ระดับการใช้เวลาเรียน ระดับลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน ระดับบรรยากาศในการเรียนการสอน ระดับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และระดับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่าง ๆ โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
4. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ โดยใช้ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา คณะที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อาชีพผู้ปกครอง และสถานภาพสมรสผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคุณภาพชีวิต ระดับสัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับผู้ปกครองระดับการใช้เวลาในการเรียนและระดับลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน ระดับ บรรยากาศในการเรียนการสอน ระดับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และระดับสัมพันธภาพ ระหว่างนักศึกษากับเพื่อนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยา เขตพระนครเหนือ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา คณะที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อาชีพผู้ปกครอง สถานภาพสมรสผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับผู้ปกครอง การใช้เวลาในการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน บรรยากาศในการเรียนการ สอน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน กับคุณภาพชีวิต ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

ตอนที่ 4 ผลการค้นหาคำพยากรณ์ที่สามารถทำนายผลคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา คณะที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อาชีพผู้ปกครอง และสถานภาพสมรสผู้ปกครอง ดังปรากฏผล ในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา คณะที่ ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อาชีพผู้ปกครอง และสถานภาพสมรสผู้ปกครอง

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	278	86.88
หญิง	42	13.12
รวม	320	100.00
ชั้นปีที่กำลังศึกษา		
ปีที่ 1	170	53.12
ปีที่ 2	150	46.88
รวม	320	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
คณะที่ศึกษา		
ไฟฟ้า	109	34.06
เทคโนโลยีการผลิต	134	41.88
เครื่องกล	41	12.81
บริหารธุรกิจ	36	11.25
รวม	320	100.00
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
ต่ำ	35	10.90
ปานกลาง	145	45.30
สูง	140	43.80
รวม	320	100.00
ค่าใช้จ่ายต่อเดือน		
ต่ำ	20	6.30
ปานกลาง	131	40.90
สูง	169	52.80
รวม	320	100.00
อาชีพผู้ปกครอง		
รับราชการ	65	20.30
ค้าขาย	58	18.10
รับจ้าง	89	27.80
เกษตรกรรม	56	17.50
ธุรกิจส่วนตัว	29	9.10
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	23	7.20
รวม	320	100.00
สถานสมรสผู้ปกครอง		
โสด	32	10.0
คู่	254	79.40
ม่าย	24	10.60
รวม	320	100.00

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต พระนครเหนือ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 320 คน จำแนกตามคุณลักษณะต่าง ๆ ได้ดังดังนี้

เพศ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชายจำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 86.88 และนักศึกษาหญิง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 13.12

ชั้นปีที่กำลังศึกษา ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 53.12 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 46.88

ขณะที่ศึกษา ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่คณะเทคโนโลยีการผลิตจำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 41.88 รองลงมาได้แก่คณะไฟฟ้าจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 34.06 คณะเครื่องกลจำนวน 41 คน

คิดเป็นร้อยละ 12.81 และคณะบริหารธุรกิจจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 45.30 รองลงมาได้แก่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 10.90 ตามลำดับ

ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ส่วนใหญ่ใช้จ่ายต่อเดือนสูงจำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 52.80 รองลงมาได้แก่ค่าใช้จ่ายปานกลาง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30 อาชีพค้าขายจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 18.10 อาชีพเกษตรกรรมจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 อาชีพธุรกิจส่วนตัวจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10 และเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20 ตามลำดับ

สถานภาพสมรสผู้ปกครอง ส่วนใหญ่อยู่กันเป็นคู่จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 79.40 รองลงมาได้แก่เป็นหม้าย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.60 และเป็นโสดจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพชีวิต ระดับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ระดับการใช้เวลาในการเรียน ระดับลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน ระดับบรรยากาศในการเรียนการสอน ระดับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และระดับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต พระนครเหนือ ดังปรากฏผลในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคุณภาพชีวิต และระดับสัมพันธภาพระหว่าง

นักศึกษากับผู้ปกครอง ระดับการใช้เวลาในการเรียน ระดับลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน ระดับบรรยากาศในการเรียนการสอน ระดับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และระดับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D	การแปลผล
1. คุณภาพชีวิต	3.7740	.4526	ดี
2. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง	3.6895	.5789	ดี
3. การใช้เวลาในการเรียน	3.3606	.4688	ปานกลาง
4. ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน	3.7024	.4606	ดี
5. บรรยากาศในการเรียนการสอน	3.4396	.5895	ปานกลาง
6. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์	3.4518	.5987	ปานกลาง
7. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน	3.7899	.5612	ดี

จากตาราง 3 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ มีคุณภาพชีวิต สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนอยู่ในระดับดี ส่วนการใช้เวลาในการเรียน บรรยากาศในการเรียนการสอน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการกระจายของคะแนนไม่มาก

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา คณะที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อาชีพผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง การใช้เวลาในการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน บรรยากาศในการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ดังปรากฏผลในตาราง 4

ราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ (X1-X29) กับคุณภาพชีวิต (Y) ของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	X20	X21	X22	X23	X24	X25	X26	X27	X28	X29	Y
1	1.000																													
2		1.000																												
3			1.000																											
4				1.000																										
5					1.000																									
6						1.000																								
7							1.000																							
8								1.000																						
9									1.000																					
10										1.000																				
11											1.000																			
12												1.000																		
13													1.000																	
14														1.000																
15															1.000															
16																1.000														
17																	1.000													
18																		1.000												
19																			1.000											
20																				1.000										
21																					1.000									
22																						1.000								
23																							1.000							
24																								1.000						
25																									1.000					
26																										1.000				
27																											1.000			
28																												1.000		
29																													1.000	
Y																														1.000

จากตาราง 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับคุณภาพชีวิต มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งหมด 8 ปัจจัย โดยมีค่าอยู่ระหว่าง -.114 ถึง .503 ดังนี้

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก กับคุณภาพชีวิต จำนวน 6 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (X_{24}) การใช้เวลาเรียน (X_{25}) ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน (X_{26}) บรรยากาศในการเรียนการสอน (X_{27}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_{28}) และ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{29}) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับคุณภาพชีวิต จำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่ คณะเทคโนโลยีการผลิต (X_6) และผู้ปกครองที่มีสถานภาพโสด (X_{21}) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา จำนวน 21 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) ชั้นปีที่ 1 (X_3) ชั้นปีที่ 2 (X_4) คณะไฟฟ้า (X_5) คณะเครื่องกล (X_7) คณะบริหารธุรกิจ (X_8) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (X_9) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (X_{10}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (X_{11}) ค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำ (X_{12}) ค่าใช้จ่ายต่อเดือนปานกลาง (X_{13}) ค่าใช้จ่ายต่อเดือนสูง (X_{14}) ผู้ปกครองอาชีพรับราชการ (X_{15}) ผู้ปกครองอาชีพค้าขาย (X_{16}) ผู้ปกครองอาชีพรับจ้าง (X_{17}) ผู้ปกครองอาชีพเกษตรกร (X_{18}) ผู้ปกครองอาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_{19}) ผู้ปกครองอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_{20}) ผู้ปกครองสถานภาพคู่ (X_{22}) และผู้ปกครองสถานภาพม่าย (X_{23})

ตอนที่ 4 ผลการค้นหาค่าพยากรณ์ ที่สามารถทำนายผลคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

ผู้วิจัยได้นำตัวแปรทั้งหมด 29 ตัวแปร มาร่วมพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังปรากฏผลในตาราง 5 - 6

ตาราง 5 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	7	30.167	4.310	38.211**
Residual	312	35.188	.113	
Total	319	65.355		

**มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ทั้ง 7 ตัวแปร มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงผลในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงการทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

ตัวพยากรณ์	b	SE	β	R	R^2	F
X ₂₇	.242	.037	.316	.503	.253	107.952**
X ₂₄	.156	.036	.199	.596	.355	87.450**
X ₂₉	.180	.038	.223	.654	.416	75.001**
X ₂₈	.104	.037	.137	.658	.433	60.103**
X ₂₆	.126	.045	.128	.666	.444	50.102**
X ₁₅	.113	.047	.100	.674	.454	43.338**
X ₂₁	-.134	.063	-.089	.679	.461	38.211 *

R = .679
R² = .461
SE = .3358
a = .851

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05
** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 6 การทดสอบค่า F พบว่ามี 7 ปัจจัย ที่สามารถพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ เรียงลำดับจากที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ บรรยากาศในการเรียนการสอน (X₂₇) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (X₂₄)สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X₂₉) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X₂₈) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X₂₈) ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน (X₂₆) ผู้ปกครองอาชีพรับราชการ(X₁₅) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง(X₂₄) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X₂₈) การเรียน (X₂₆) ลักษณะมุ่งอนาคตทางก ผู้ปกครองอาชีพรับราชการ (X₁₅) และสถานภาพผู้ปกครองโสด (X₂₁) ซึ่ง ปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัย สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคุณภาพชีวิต ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ได้ร้อยละ 46.10 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .3358 มีค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบเท่ากับ .851 โดยสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .851 + .242 X_{27} + .156 X_{24} + .180 X_{29} + .104 X_{28} + .126 X_{26} + .113 X_{15} - .134 X_{21}$$

สมการพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .316 X_{27} + .199 X_{24} + .223 X_{29} + .137 X_{28} + .128 X_{26} + .100 X_{15} - .089 X_{21}$$

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษา จากปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ของนักศึกษา

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา
2. มีปัจจัยอย่างน้อย 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,280 คน เป็นนักศึกษาชาย 1,114 คน และนักศึกษาหญิง 166 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 จำนวน 360 คน เป็นนักศึกษาชาย 313 คน และนักศึกษาหญิง 47 คน มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 96 (Yamane) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร โดยใช้ คณะ ชั้นปี และเพศ เป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย 8 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง จำนวน 20 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 4.20 - 15.51 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8564

ตอนที่ 3 แบบสอบถามคุณภาพชีวิต จำนวน 25 - ข้อ มีค่า t ระหว่าง 3.28-9.33 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7792

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการใช้เวลาในการเรียน จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 5.01 – 12.78 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7611

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน จำนวน 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.33 – 12.60 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8315

ตอนที่ 6 แบบสอบถามด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.57 – 15.73 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8410

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับอาจารย์ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 7.84 – 14.56 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8261

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน จำนวน 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 5.09 – 17.48 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8621

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยัง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ จากผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการแจกแบบสอบถามระหว่างวันที่ 9 สิงหาคม - 16 สิงหาคม 2545 ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้ ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม จำนวน 360 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 340 ฉบับ จากนั้นทำการคัดแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก เหลือแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 320 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.89

3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ของนักศึกษามาตรวจให้คะแนนแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปคิดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านต่าง ๆ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product Moment Correlation Coefficient)
3. การค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิต จำนวน 6 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (X_{24}) การใช้เวลาเรียน (X_{25}) ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน (X_{26}) บรรยากาศ

ในการเรียนการสอน (X_{27}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ (X_{28}) และ สัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับเพื่อน (X_{29}) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับคุณภาพชีวิต จำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่ คณะเทคโนโลยี การผลิต (X_8) และผู้ประกอบการที่มีสถานภาพโสด (X_{21}) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) ชั้นปีที่ 1 (X_3) ชั้นปีที่ 2 (X_4) คณะไฟฟ้า (X_5) คณะเครื่องกล (X_7) คณะบริหารธุรกิจ (X_8) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (X_9) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (X_{10}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (X_{11}) ค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำ (X_{12}) ค่าใช้จ่ายต่อเดือนปานกลาง (X_{13}) ค่าใช้จ่ายต่อเดือนสูง (X_{14}) ผู้ปกครองอาชีพรับราชการ (X_{15}) ผู้ปกครองอาชีพค้าขาย (X_{16}) ผู้ปกครองอาชีพรับจ้าง (X_{17}) ผู้ปกครองอาชีพเกษตรกรรม (X_{18}) ผู้ปกครองอาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_{19}) ผู้ปกครองอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_{20}) ผู้ปกครองสถานภาพคู่ (X_{22}) และผู้ปกครองสถานภาพหม้าย (X_{23}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร ตัวพยากรณ์เรียงลำดับจากส่งผลมากที่สุด ไปยังน้อยที่สุด ได้แก่ บรรยากาศในการเรียนการสอน (X_{27}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับผู้ประกอบการ (X_{24}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน (X_{29}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ (X_{28}) ลักษณะ มุ่งอนาคตทางการเรียน (X_{26}) ผู้ปกครองอาชีพรับราชการ (X_{15}) และสถานภาพผู้ประกอบการโสด (X_{21}) สามารถ ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคุณภาพชีวิตได้ร้อยละ 46.10

5. ในการสร้างสมการพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .851 + .242 X_{27} + .156 X_{24} + .180 X_{29} + .104 X_{28} + .126 X_{26} + .113 X_{15} - .134 X_{21}$$

5.2 สมการพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .316 X_{27} + .199 X_{24} + .223 X_{29} + .137 X_{28} + .128 X_{26} + .100 X_{15} - .089 X_{21}$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่สัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิต ได้แก่

1.1 บรรยากาศในการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิต กล่าวคือ บรรยากาศทางการเรียน การสอนที่ดี ย่อมส่งผลที่ดีต่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษาที่ดี บรรยากาศในห้องเรียน บุคลิกภาพ พฤติกรรม หรือปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ผู้สอน ที่เข้าใจ สนใจ รู้จักการจูงใจมีทัศนคติที่ดีต่อนักศึกษา การจัดกิจกรรม การที่นักศึกษามีส่วนรวมแสดงความคิดเห็น ทำให้นักศึกษามีความมั่นใจ ที่จะแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนอภิปรายร่วมกันอาจารย์ที่มีความเป็นกันเอง รู้จักส่งเสริมการเรียนตามความสนใจของนักศึกษา นักศึกษาจะเรียนได้ดี มีความสามารถในการปรับตัว ด้านการเรียนได้ดีซึ่งแตกต่างจากอาจารย์ที่มุ่งสอนโดนวิธีกดดันนักศึกษาให้ยอมรับความต้องการของตน

ผลที่สุดนักศึกษาจะไม่พอใจในตัวอาจารย์ และเรียนไม่ดีเท่าที่ควร (Busby. 1942 : 645-5596) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุกัญญา แยมยัม (2541 : 69) ที่ได้ศึกษาความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร พบว่าวิธีการสอนของครู ช่วยสร้างความเข้าใจเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน เด็กจะเกิดความตั้งใจเรียน กระตือรือร้น ต้องการที่จะเรียน ต้องการที่จะทำความเข้าใจ ต้องการที่จะแสวงหาความรู้ ดังนั้น บรรยากาศการเรียนการสอนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้ นักเรียนก็จะเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ท้อถอยต่อการเรียนสอดคล้องกับ ลอร์เรนซ์ (Lowrence . 1976 : 418) ที่กล่าวว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ความรู้สึกที่จะทำให้ นักเรียนสนใจ การเรียนและสอดคล้องกับ ประดิษฐ์ อุปรนัย (2527 : 33) ที่กล่าวว่าบรรยากาศการเรียนการสอนที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ตอบคำถาม เข้าร่วมกิจกรรมการเรียน การสอนให้มาก จะสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน ทำให้บรรยากาศการเรียน การสอน ภายในชั้นเรียนน่าสนใจ สนุก อยากรู้ อยากเห็น กระตือรือร้น และทำให้นักเรียนเกิดความต้องการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

1.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตกล่าวคือ การปฏิบัติตนทั้งของนักศึกษาและผู้ปกครองในด้านที่ดีโดยทั้งสองฝ่ายต่างปฏิบัติตามหน้าที่ของตนนั้นคือ ในส่วนของการปฏิบัติตนของนักศึกษากับผู้ปกครอง นักศึกษาก็ปฏิบัติตนกับผู้ปกครองไปในทางที่ดี ได้แก่ การเคารพเชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสอนต่างๆ ทั้งด้านการเรียน การเงิน การใช้ชีวิตส่วนตัว หรือ ด้านการช่วยเหลืองานภายในบ้าน นั้นก็ย่อมจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีคุณค่า และมีความสุขเพราะการปฏิบัติตามคำสอนของผู้ปกครอง จะทำให้ประสบความสำเร็จ อีกทั้งไม่มีข้อขัดแย้งกับผู้ปกครองก็ทำให้นักศึกษามีความสุขเมื่ออยู่ในบ้าน จึงทำให้นักศึกษาปรับตัวได้อย่างมีความสุข และทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ส่วนของการปฏิบัติตนของผู้ปกครองกับนักศึกษา ผู้ปกครองก็เอาใจใส่นักศึกษา เป็นที่ปรึกษาได้ในทุกเรื่อง เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ให้ความรักความอบอุ่นกับนักศึกษา ก็เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณภาพชีวิตที่ดีต่างจากผู้ปกครองที่ละเลยไม่เอาใจใส่นักศึกษาทำให้นักศึกษาเกิดความคับข้องใจ เมื่อไม่มีความสุขขณะอยู่บ้าน เมื่อไปเรียนก็ไม่มีสมาธิในการเรียน อันจะก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น การมีปัญหาในการปรับตัวกับเพื่อน และทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดีในที่สุดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของออร์ (Orr. 1979 : 1907 B) ที่ได้ศึกษา เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวและการปรับตัวในด้านมโนภาพแห่งตนและความมั่นคงในอารมณ์ดี เมื่อสัมพันธภาพในครอบครัวดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กุลวรรณ วิทยาวงศรุจิ (2526 : 57 -61) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของสัมพันธภาพในครอบครัว และการปรับตัวของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับตอนต้น และตอนปลาย พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวมีผลทางบวกกับการปรับตัว นั่นคือเด็กที่มีสัมพันธภาพในครอบครัวดีจะมีการปรับตัวที่ดี แต่ถ้าเด็กที่มีสัมพันธภาพในครอบครัวไม่ดีก็จะปรับตัวได้ไม่ดีไปด้วยทั้งนี้เนื่องมาจาก สภาพครอบครัวที่อบอุ่น บุคคลในครอบครัวมีสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้เด็กมีการปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี ไม่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุกัญญา-ยัม (2541 : 69) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของสัมพันธภาพในครอบครัวและความตั้งใจเรียนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร พบว่าครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดี พ่อแม่ให้ความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่อย่างดีต่อการเรียนของนักเรียนให้ความช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษา ในเวลาที่เป็นปัญหาทางการเรียน จึงเป็นแรงผลักดันให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียนสูง พร้อมทั้งจะต่อสู้ และเกิดความพยายาม ที่จะศึกษาหาความรู้ เพื่อทำให้ตนประสบความสำเร็จในการเรียน หรือศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้ได้ ตรงข้ามกับนักเรียนที่

อยู่ในครอบครัวที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ไม่สนใจย่อมจะทำให้นักเรียนรู้สึกท้อแท้ สิ้นหวัง ขาดกำลังใจที่จะต่อสู้กับอุปสรรค ปัญหาทางการเรียนที่เกิดขึ้น ทำให้ขาดความมานะ พยายาม ที่จะ ทำให้ตนเองบรรลุเป้าหมาย ตามที่ตั้งใจไว้

1.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวก กับคุณภาพชีวิตทั้งนี้อาจเป็น เพราะ ว่า ถ้านักศึกษามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความสนิทสนมเป็นกันเองระหว่างเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ทำให้มีความสุขขณะที่อยู่สถานศึกษา เกิดความผูกพัน มีความ ต้องการที่จะมาเรียน ไม่ขาดเรียน นักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเรียน ก็จะมีเพื่อนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ แก่กันและช่วยเหลือกันด้านการเรียน เมื่อมีเพื่อนเรียนก็就会有ความสนใจและตั้งใจ ทำให้มีผลการเรียนที่ดี ส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของกาเย่ และ เบอร์ลินเนอร์ (ชมนุช บุญสิทธิ์. 2541 : 28 ; อ้างอิงจาก Gage and Berliner. 1979 : *Educational Psychology*.) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ของนักศึกษาในโรงเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน มีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ในชั้นเรียนต่ำ

1.4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตทั้งนี้อาจ เป็นเพราะว่า การที่อาจารย์กับนักศึกษามีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีความเป็นกันเอง ให้ความห่วงใย ให้ความสนใจ คอยช่วยเหลือ เป็นที่ปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาด้านต่างๆ นักศึกษาจะมีความอบอุ่น มีความรู้สึกดี ต่ออาจารย์ ทำให้มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ด้านการเรียน ซึ่งผลการศึกษานี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ บุช (วิลาศ บุญทองขาว . 2527 : 16 ; อ้างอิงจาก Bush . 1942 : 645 – 656 ; *Journal of Education Research*.) ที่ศึกษาพบว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนนั้น จะส่งเสริมให้เด็กได้ปรับตัวดีขึ้น และตั้งใจ มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งตรงข้ามกับถ้าสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ไม่ดีนั้นจะเป็นตัวทำลายศักยภาพของเด็กให้ด้อยลงไปด้วย

1.5 ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิต กล่าวคือ นักศึกษา ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน จะมีคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีจุดหมาย ในชีวิตที่ชัดเจน ที่จะศึกษาต่อ หรือประกอบอาชีพจึงทำให้เป็นบุคคลที่การวางแผนในการดำเนินชีวิต และ ปฏิบัติตนเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งใจไว้ เมื่อพบปัญหาอุปสรรคก็พยายามแก้ไข จนกระทั่งทุกอย่างผ่านพ้น ไปด้วยดี ด้วยคุณลักษณะดังกล่าวส่งผลให้มีความเพียรพยายาม ในการที่จะทำกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะ ด้านการเรียนก็จะตั้งใจเรียนอย่างดีที่สุด ทำให้มีผลการเรียนที่ดี สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ส้ารวัย ประไพศรี (2544 : 99) ที่ได้ศึกษาการปรับตัวด้านการเรียนในระบบไตรมาศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี จังหวัดนครราชสีมาพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีย่อมมีการปรับตัวด้านการเรียนดีด้วย อาจเป็นเพราะเมื่อนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีแล้วจะทำให้เกิดแรงจูงใจหรือมีความ มั่นใจ และ ภาคภูมิใจในตนเอง กล้าที่จะแสดงออก เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนเป็นผลให้การดำรงชีวิตของสังคม มหาวิทยาลัยได้อย่างมีความสุขมีความเชื่อมั่นในตนเอง ช่วยเหลือผู้อื่นได้ ไม่มีปัญหาทางจิตใจ ไม่เป็นอุปสรรค ต่อการพัฒนาตนเอง

1.6 การใช้เวลาเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิต กล่าวคือ นักศึกษาที่มีพฤติกรรม ที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ รู้จักวางแผนในการใช้เวลาแต่ละวันที่จะทำกิจกรรมด้านต่างๆ เช่น การทบทวน บทเรียน การศึกษาค้นคว้าที่ห้องสมุด การอ่านหนังสือ การใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนในการทำการบ้าน พฤติกรรมด้านใช้เวลาเหล่านี้เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณภาพชีวิตที่ดี ต่างจากนักศึกษาที่ใช้เวลา

ในแต่ละวันอย่างไม่มีจุดหมาย ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียน ใช้เวลาส่วนใหญ่พูดคุยกับเพื่อน ดูโทรทัศน์ฟังเพลง ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาเช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตไม่ดีในที่สุด สอดคล้องกับ ผลการวิจัย สำรวย ประไพศรี (2544 : 99) ที่ได้ศึกษาการปรับตัวด้านการเรียนในระบบ ไตรมาส ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักศึกษามีนิสัยการเรียนดี ตั้งใจ เรียน เอาใจใส่การเรียน วางแผนการจัดระบบ การเรียนของตนเอง รู้จักแบ่งเวลา ไม่ผลัดผ่อน รู้จักแสวงหาข้อมูลอยู่เสมอ นักศึกษาที่มีผลการเรียนดี จะมีการปรับตัวด้านการเรียนที่ดี

2. ปัจจัยที่สัมพันธ์ทางลบกับคุณภาพชีวิต ได้แก่

2.1 นักศึกษาที่มีผู้ปกครองสถานภาพสมรสโสด มีความสัมพันธ์ทางลบกับ คุณภาพชีวิต กล่าวคือ นักศึกษาที่อยู่ภายใต้ของการดูแลของผู้ปกครองที่มีสถานภาพการสมรสโสด มีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี ซึ่งในทางนี้ ผู้ปกครองที่มีสถานภาพการสมรสโสด หมายถึง บุคคลอื่นที่ไม่ใช่ บิดา มารดา ของนักศึกษา เช่น ลุง ป้า น้า อา แต่ให้การดูแลอุปการะนักศึกษา ในด้านต่างๆ ซึ่งนักศึกษาอาจไม่กล้าปรึกษาปัญหาต่างๆ เพราะเกิดความไม่สนิทสนมเท่ากับบิดามารดาของตน ทำให้เกิดความท้อแท้ หงุดหงิด เกิดช่องว่างระหว่างวัย เมื่อมีความขัดแย้งกัน อาจจะทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันได้มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัย ของเสาวลักษณ์ เลิศดำรงเดช และ คนอื่นๆ (2525 : 1 - 3) ที่ได้ศึกษาสุขภาพจิตเด็กและเยาวชน และงานสาธารณสุขมูลฐาน พบว่า กลุ่มนักเรียนวัยรุ่นที่ไม่ได้อยู่กับบิดา มารดา มีแนวโน้มที่จะมีปัญหาด้านสุขภาพจิตสูงกว่า วัยรุ่นที่อยู่กับบิดา มารดา

2.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการผลิต มีความสัมพันธ์ทางลบ กับคุณภาพชีวิต ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการผลิต มีหลากหลายสาขาวิชา ลักษณะการเรียน การสอนเน้นหนัก การฝึกปฏิบัติจริง ต้องใช้เครื่องจักรเครื่องกลในการฝึกปฏิบัติงานเป็นส่วนใหญ่ อาจทำให้นักศึกษาเกิดความเครียดและคับข้องใจในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณัฐติยา จตุรนาทกุล (2541 : 69) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต พระนครเหนือพบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ในเรื่องสภาพแวดล้อม ในห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงานไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต ได้แก่

3.1 เพศชาย ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาเพศชายอาจมีคุณภาพชีวิตที่ดี รู้สึกตนเองมีคุณค่า มีความมุ่งมั่นในชีวิต มีความมั่นใจในตนเอง และสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข หรือในทางตรงกันข้าม นักศึกษาชายอาจมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี เนื่องจากไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่เห็นว่าตนเองมีคุณค่า หรือไม่มีความมุ่งมั่นในชีวิต ไม่สามารถปรับตัวได้

3.2 เพศหญิงไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา กล่าวคือ นักศึกษาหญิงอาจมีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งนี้เพราะ นักศึกษาหญิงมีความรู้สึกที่ตนเองมีคุณค่า มีความมุ่งมั่นในชีวิต และสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ตรงกันข้ามนักศึกษาหญิงที่อาจมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี กล่าวคือไม่มีความสุขทั้งในและนอกสถาบัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของไพบุลย์ อินทวิชา (2511:181 - 183) ที่ศึกษาถึงความต้องการและปัญหาการปรับตัวของนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร พบว่านักศึกษาชายมีปัญหากการปรับตัวมากกว่านักเรียนหญิง

3.3 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา กล่าวคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 อาจมีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งที่อาจเป็นเพราะ ได้รับความอบอุ่นจากอาจารย์และรุ่นพี่ ด้วยการดูแลเอาใจใส่

ให้คำแนะนำในการเรียน และการปฏิบัติตัวทำให้สามารถปรับตัวได้ดี รู้จักจัดเวลาในการเรียน การทำกิจกรรมของตนได้ดี ตลอดจนรู้จักการเข้าสังคมกับกลุ่มเพื่อน การได้ออกกำลังกาย การเล่นกีฬา จึงทำให้นักศึกษาบางคน มีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 บางคนอาจมีปัญหา ส่งผลให้คุณภาพชีวิตไม่ดี ปัญหาดังกล่าวได้แก่ การไม่รู้จักแบ่งเวลา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงนั้นเป็นระดับอนุปริญาเทียบเท่ากับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งแตกต่างกับการเรียนการสอนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ต้องรู้จักช่วยเหลือตนเอง ตัดสินใจด้วยตนเอง ครู - อาจารย์ มีความใกล้ชิดกับนักศึกษาน้อยลง โดยนักศึกษาในชั้นปีที่ 1 บางคนต้องจากครอบครัวมาเรียนที่กรุงเทพมหานคร โดยอาจมาพักกับญาติ หรืออยู่หอพัก ซึ่งทำให้ต้องใช้ระยะเวลาสร้างความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมใหม่ ในด้านการเรียนก็ต้องช่วยเหลือตนเองมากกว่าในระดับชั้นที่ผ่านมา ต้องปรับตัวกับสังคมหรือเพื่อนใหม่ ทำให้นักศึกษายังไม่สามารถปรับตัวได้ ซึ่งส่งผลทำให้ยังมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรรยาพร กาญจนโชติ (2536 : 118) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การปรับตัวและสุขภาพจิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ พบว่า นิสิตที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน โดยนิสิตชั้นปีที่สูงกว่า มีการปรับตัวได้ดีกว่านิสิตที่เรียนชั้นปีต่ำกว่า โดยนิสิตชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 มีการปรับตัวด้านหลักสูตร และการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีการปรับตัวด้านกิจกรรมและความสัมพันธ์ทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัย ของจารุพร แสงเปา (2534 : 70) ที่พบว่า นักศึกษาแต่ละชั้นปี มีสุขภาพจิตแตกต่างกัน คือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 มีปัญหาสุขภาพจิตมากที่สุด รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2,3 และชั้นปีที่ 4 ตามลำดับ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงใจ กศานติกุล (2527 : 83) ที่พบว่า ร้อยละ 50 ของนักศึกษาที่ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้มีปัญหาทางจิตใจ โดยเฉพาะ นักศึกษาปีแรกที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับการศึกษาแบบใหม่ มีความกังวลใจกับการต้องแยกจากครอบครัว หรือภูมิสำเนาเดิม

3.4 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต กล่าวคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 บางคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาในชั้นปีที่ 2 มีความเห็นหรือความรู้สึกของตนต่อคุณภาพชีวิตในทางที่ดี ทั้งนี้ เนื่องมาจากการที่นักศึกษาเมื่ออยู่ชั้นปีที่สูงขึ้นก็ย่อมได้รับปรากฏการณ์ได้มากขึ้น มีเป้าหมายชีวิตชัดเจนขึ้น ทำให้มีความพร้อมจะพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ต่อไป อีกทั้งนักศึกษาจะสามารถปรับตัวเรียนรู้และแสวงหาวิธีปฏิบัติตน หรือกิจกรรมใหม่ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตน เพื่อให้ตนเองเกิดความรู้สึกมั่นคงและพึงพอใจ (จินตนา ยูนิพันธ์, 2524 : 122 - 135) ทำให้นักศึกษามองตนเองและปัญหาในทางที่เป็นจริงมากขึ้น นักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2 มีความเห็นหรือความรู้สึกต่อคุณภาพชีวิตของตนในด้านที่ดี ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2 ที่ศึกษาในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร ต้องไปรับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ได้รับการศึกษาในวิชาที่เตรียมพร้อมในการประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อ นักศึกษาได้ปรับตัวเพื่ออนาคตของตน อันจะเป็นการช่วยให้นักศึกษามองสิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริงและยอมรับต่อสภาพต่างๆ ได้ ตลอดจนนักศึกษาก็ได้สัมผัสประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้จนเกิดความเข้าใจ สามารถมองเห็นแนวทางการแก้ปัญหาในวิธีการที่สมเหตุสมผลมากขึ้น ทำให้มีความเข้าใจตนเอง และปรับตัวให้ตนเองมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประนอม แสงจันทร์ (2529 : 159) ที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจในการศึกษาวิชาชีพพยาบาลอยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษายาบาลชั้นปีรองลงมา และในทางกลับกัน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นการศึกษา

ในปีสุดท้าย นักศึกษาบางคนก็ปรับตัวไม่ได้ อาจมีความวิตกกังวลต่อการที่ศึกษาต่อ หรือการหางานทำบางคนอาจต้องสิ้นสุดเส้นทาง การเป็นนักศึกษาเพียงระดับนี้ จึงเป็นเหตุให้นักศึกษา มีคุณภาพชีวิตไม่ดี

3.5 นักศึกษาคณะไฟฟ้า คณะเครื่องกล และคณะบริหารธุรกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาบางคนอาจมีคุณภาพชีวิตที่ดี อาจเป็นเพราะปรับตัวได้ดี มีกลุ่มเพื่อนที่ดี มีความตั้งใจเรียนสูง มีเป้าหมายในชีวิตชัดเจน เกิดความเข้าใจตนเองและเห็นคุณค่าตนเอง ในทางตรงข้าม นักศึกษาในคณะเหล่านี้บางคน อาจมีคุณภาพชีวิตไม่ดี อาจเนื่องมาจาก การปรับตัวขณะที่ศึกษาอยู่ไม่ดี กลุ่มเพื่อนไม่ดี ขาดความมั่นใจในตนเอง ขาดเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจน ไม่มีการวางแผนในการดำเนินชีวิตแต่ละวัน จึงส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตไม่ดี

3.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต กล่าวคือ

3.6.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและปานกลาง นักศึกษาบางคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี อาจเป็นเพราะมีการปรับตัวด้านความพึงพอใจในตนเอง อาจยอมรับและประเมินความสามารถของตนได้ ตรงตามความเป็นจริงเมื่อเป็นเช่นนั้นนักศึกษาที่ยังเป็นผู้มีสุขภาพจิตดี ไม่มีความกังวลใจ ส่งผลถึงคุณภาพชีวิตที่ดี และนักศึกษาบางคน อาจมีคุณภาพชีวิตไม่ดี อาจเป็นเพราะขาดหลักเกณฑ์ในการวางแผนการเรียน ทำให้ผลการเรียนต่ำ หรือมีสัมพันธภาพกับเพื่อน อาจารย์ และผู้ปกครองไม่ดี อาจเป็น เพราะไม่รู้จักการแบ่งเวลาในการเรียน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสม จึงส่งผลให้มีผลการเรียนไม่ดี เกิดความวิตกกังวล ในการที่จะศึกษาต่อ หรือทำงานจึงส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตไม่ดี

3.6.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง บางคนมีคุณภาพชีวิตที่ดีด้วยทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาเหล่านี้ เป็นผู้ที่ใช้เวลาส่วนใหญ่ในเรื่องของการเรียนเห็นความสำคัญ และประโยชน์ของการเรียน รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ อเล็กซานเดอร์และ เอฟเฟล (วาสนา เจือทอง. 2531 :68 ; อ้างอิงจาก Alexander and Apfel . 1970 : *Exceptional Children* .) ที่กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต เพราะผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงย่อมหมายถึงผู้นั้น มีองค์ประกอบต่าง ๆ มากกว่า เช่น ด้านลักษณะส่วนบุคคล ด้านภูมิหลังทางเศรษฐกิจ และสังคม แสดงถึงการมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าด้วย ในทางตรงข้าม นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง บางคนอาจมีคุณภาพชีวิตไม่ดี อาจเนื่องมาจาก ทศนคติ ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ยังไม่ยืดหยุ่น ไม่พึงพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ มีปัญหาการปรับตัวกับเพื่อน หรือ สัมพันธภาพกับผู้ปกครองไม่ดี อันเป็นผลให้มีคุณภาพชีวิตไม่ดี

3.7 ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต กล่าวคือ นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน สูง กลาง หรือต่ำ บางคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เพราะรู้จักประมาณในการใช้จ่าย รู้จักจัดสรรงบประมาณ รู้จักวางแผนด้านการเงินที่ดี รู้จักปรับตัวในกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับรายได้ แต่ นักศึกษาบางคน ก็อาจมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ไม่รู้จักการจัดสรรการเงินทำให้เกิดความกังวล ขาดความมั่นใจในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ วัลลา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 8 – 11) ที่กล่าวว่า นักศึกษามีปัญหาค่าใช้จ่าย ในขณะที่ศึกษา ทำให้ขังใจ และเป็นห่วงกังวล

3.8 อาชีพของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาบางคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี อาจเป็นเพราะผู้ปกครองมีอาชีพที่มั่นคง มีรายได้ดี มีเกียรติสูง รู้จักใช้จ่าย ตามควรแก่ฐานะ ย่อมมีความเป็นอยู่ดี เป็นครอบครัวที่อบอุ่น ส่งผลให้นักศึกษามีคุณภาพชีวิตที่ดี ทางตรงข้าม ผู้ปกครองของนักศึกษาบางคน อาจมีรายได้ไม่ดี ไม่มีเกียรติ ไม่รู้จักใช้จ่ายเงิน ตามควรแก่ฐานะ ย่อมมีความเป็นอยู่ไม่มั่นคง ทำให้สภาพครอบครัวไม่อบอุ่น นักศึกษาเกิดความวิตกกังวล ส่งผลให้มีผลการเรียนต่ำ การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ มีข้อจำกัด ส่งผลให้นักศึกษามีคุณภาพชีวิตไม่ดี

3.9 ผู้ปกครองที่มีสถานภาพการสมรสคู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่มีผู้ปกครองที่มีสถานภาพการสมรสคู่ บางคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เพราะมีครอบครัวที่อบอุ่น สัมพันธภาพระหว่างผู้ปกครอง ราบรื่น และในทางกลับกัน นักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพการสมรสคู่ บางคนอาจมีคุณภาพชีวิตไม่ดี อาจเป็นเพราะสัมพันธภาพระหว่างผู้ปกครองไม่ราบรื่น มีการทะเลาะ เบาะแว้งกัน ก็จะส่งผลต่อสภาพจิตใจของนักศึกษาอย่างมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สภาพครอบครัว เป็นสิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมของเด็ก ต่อทัศนคติ เพราะ บิดามารดา หรือบุคคลใน ครอบครัวย่อมมีอิทธิพลในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดให้กับเด็ก (สุพัตรา สุภาพ 2521 : 50) และ รุจ วังษี (2515 : 36) กล่าวว่า บิดา มารดา และผู้ปกครองเป็นผู้ที่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด ในด้าน ความประพฤติ และการดำเนินชีวิต ดังนั้น การที่ผู้ปกครองมีความรักใคร่กลมเกลียวกัน ก็จะส่งผลให้เด็ก มีชีวิตที่เป็นสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิลวรรณ ศิริอังกุล (2535 : 76) ที่ได้ศึกษาสภาพจิต ของนักเรียนในชุมชนแออัด เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดย พบว่านักเรียนที่อยู่ในครอบครัวปกติ มีสภาพจิตด้านการปรับตัวทางอารมณ์ดีกว่านักเรียนในครอบครัวที่แตกแยก

3.10 ผู้ปกครองที่มีสถานภาพการสมรสหม้าย ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต กล่าวคือ นักศึกษาที่มีผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสหม้ายบางคน อาจจะมีปฏิบัติตนต่อนักศึกษาในทางที่ดีในขณะที่ บางคนปฏิบัติตนต่อนักศึกษาในทางที่ไม่ดี แต่ก็ไม่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สุชา และ สุรางค์ จันทน์เอม (2529 : 166 – 167) ได้กล่าวว่า ถ้าเด็กมาจากครอบครัวที่แตกแยก กล่าวคือ บิดา มารดาหย่าร้างกัน จะทำให้เด็กขาดความสุข เกิดการเบื่อหน่ายบ้าน คิดว่าตนไม่เป็นที่ ปรารถนาของครอบครัว จึงกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาในที่สุด

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร เรียงลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ บรรยากาศในการเรียนการสอน รองลงมา คือ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง อันดับสาม คือ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน อันดับสี่ คือ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ อันดับห้า คือ ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน อันดับหก คือ ผู้ปกครองอาชีพรับราชการ และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ปกครองสถานภาพการสมรสโสด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 โดยอภิปรายได้ดังนี้

4.1 บรรยากาศในการเรียนการสอน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามากที่สุด กล่าวคือ ถ้าบรรยากาศในการเรียนการสอนดี อาจารย์มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา เปิดโอกาสให้นักศึกษา มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น กล้าแสดงออกรวมทั้งการจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้น่าสนใจ นักศึกษา มีแรงจูงใจที่จะปรับตัวด้านการเรียนให้ประสบความสำเร็จ อันส่งผลต่อคุณภาพชีวิต สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ สุกัญญา แยมยิ้ม (2541 : 69) ที่ได้ศึกษาความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร พบว่าวิธีการสอนของครู ช่วยสร้างความเข้าใจ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน เด็กจะเกิดความตั้งใจเรียน กระตือรือร้น ต้องการ ที่จะเรียน ต้องการที่จะทำความเข้าใจ ต้องการที่จะแสวงหาความรู้ ดังนั้น บรรยากาศการเรียนการสอน ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้ นักเรียนก็จะเกิดความท้อหน่าย ไม่อยากเรียน ท้อถอย ต่อการเรียนสอดคล้องกับ ลอร์เรนซ์ (Lawrence . 1976 : 418) ที่กล่าวว่าบรรยากาศในการเรียนการสอน เป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ความรู้สึกที่จะทำให้ นักเรียนสนใจการเรียนและ สอดคล้องกับ ประดิษฐ์ อูปรนัย (2527 : 33) ที่กล่าวว่าบรรยากาศการเรียนการสอน ที่ครูเปิดโอกาสให้ นักเรียนซักถาม ตอบคำถาม เข้าร่วมกิจกรรมการเรียน การสอนให้มาก จะสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดี

ระหว่างครูกับนักเรียน ทำให้บรรยากาศการเรียน การสอน ภายในชั้นเรียนน่าสนใจ สนุก อยากรู้ อยากเห็น กระตือรือร้น และทำให้นักเรียนเกิดความต้องการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

4.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของ นักศึกษาเป็นอันดับสอง กล่าวคือ นักศึกษาที่เคารพเชื่อฟังผู้ปกครอง ปฏิบัติตามคำสั่งสอน ของผู้ปกครองทั้งทางด้านส่วนตัว การเงิน การเรียน การช่วยเหลืองานภายในบ้าน เช่น ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เมื่อมีปัญหาที่ปรึกษา ไม่มั่วสุมกับเพื่อนไม่ดี หรือยาเสพติด ขออนุญาตเมื่อจะกลับบ้านดึก ใช้จ่ายเงิน อย่างประหยัด ช่วยเหลืองานบ้าน ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และผู้ปกครองก็ปฏิบัติตนไปในทาง ที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีความสุข เช่น การปฏิบัติตนเป็นที่พึงของนักศึกษา ให้ความรัก ความอบอุ่น ให้ความเอาใจใส่ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านส่วนตัว ด้านการเรียน หรือด้านการเงิน ฉะนั้นสัมพันธภาพ ระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง จึงมีความสำคัญในการพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ กุลวรรณ วิทยาวงศรุจิ (2526 : 57 -61) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของสัมพันธภาพในครอบครัว และการปรับตัวของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับตอนต้น และตอนปลาย พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัว มีผลทางบวกกับการปรับตัว นั่นคือเด็กที่มีสัมพันธภาพในครอบครัวดีจะมีการปรับตัวที่ดี แต่ถ้าเด็กที่มี สัมพันธภาพในครอบครัวไม่ดีก็จะปรับตัวได้ไม่ดีไปด้วยทั้งนี้เนื่องมาจาก สภาพครอบครัวที่อบอุ่น บุคคล ในครอบครัวมีสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้เด็กมีการปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี ไม่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุกัญญา ยัมแย้ม (2541 : 69) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของสัมพันธภาพ ในครอบครัวและ ความตั้งใจเรียนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร พบว่าครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดี พ่อแม่ให้ความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่อย่างดี ต่อ การเรียนของนักเรียนให้ความช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษา ในเวลาที่เป็นปัญหาทางการเรียน จึงเป็นแรง ผลักดันให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียนสูง พร้อมทั้งจะต่อสู้ และเกิดความพยายาม ที่จะศึกษาหาความรู้ เพื่อทำให้ตนประสบความสำเร็จในการเรียน หรือศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้ได้ ตรงข้ามกับนักเรียน ที่อยู่ในครอบครัวที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ไม่สนใจย่อมจะทำให้นักเรียนรู้สึกท้อแท้ หวัง ขาดกำลังใจที่จะต่อสู้กับอุปสรรค ปัญหาทางการเรียนที่เกิดขึ้น ทำให้ขาดความมานะ พยายาม ที่จะทำให้ตนเองบรรลุเป้าหมาย ตามที่ตั้งใจไว้

4.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของ นักศึกษาเป็นอันดับสาม กล่าวคือ ถ้านักศึกษามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความสนิทสนมเป็นกันเองระหว่าง เพื่อนนักศึกษาด้วยกัน มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ทำให้มีความสุขขณะที่อยู่สถานศึกษา เกิดความผูกพัน มีความต้องการที่จะมาเรียน ไม่ขาดเรียน นักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเรียน ก็จะมีเพื่อน ช่วยเหลือและเป็นที่กำลังใจแก่กันและช่วยเหลือกันด้านการเรียน เมื่อมีเพื่อนเรียนก็就会有ความสนใจและตั้งใจ ทำให้มีผลการเรียนที่ดี ส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของแกแก้ง และ เบอร์ลินเนอร์ (ชมนุชบุญสิทธิ์.2541 : 28 ; อ้างอิงจาก Gage and Berliner. 1979 : *Educational Psychology*.) ที่ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนของนักศึกษาในโรงเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจใน ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

4.4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของ นักศึกษาเป็นอันดับสี่ กล่าวคือ การที่อาจารย์กับนักศึกษามีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีความเป็นกันเอง ให้ความห่วงใย ให้ความสนใจ คอยช่วยเหลือ เป็นที่ปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาด้านต่าง ๆ นักศึกษาจะมีความอบอุ่น

มีความรู้สึกดีต่ออาจารย์ ทำให้มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ด้านการเรียน ซึ่งผลการศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของ บุษ (วิลาศ บุญทองขาว . 2527 : 16 ; อ้างอิงจาก Bush . 1942 : 645 – 656 ; *Journal of Education Research*.) ที่ศึกษาพบว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนนั้น จะส่งเสริมให้เด็กได้ปรับตัวดีขึ้น และตั้งใจ มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งตรงข้ามกับ ถ้าสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนไม่ดีนั้น จะเป็นตัวทำลายศักยภาพของเด็กให้ด้อยลงไปด้วย

4.5 ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาเป็นอันดับห้า กล่าวคือ นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน จะมีคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่ดี ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษามีจุดหมายในชีวิตที่ชัดเจน ที่จะศึกษาต่อ หรือประกอบอาชีพจึงทำให้เป็นบุคคลที่การวางแผนในการดำเนินชีวิต และปฏิบัติตนเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งใจไว้ เมื่อพบปัญหาอุปสรรคก็พยายามแก้ไขจนกระทั่งทุกอย่างผ่านพ้นไปด้วยดี ด้วยคุณลักษณะดังกล่าวส่งผลให้มีความเพียรพยายาม ในการที่จะทำกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะด้านการเรียนก็จะตั้งใจเรียนอย่างดีที่สุด ทำให้มีผลการเรียนที่ดี สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สรรวย ประไพศรีศรี (2544 : 99) ที่ได้ศึกษาการปรับตัวด้านการเรียนในระบบไตรมาสนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมาพบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีย่อมมีการปรับตัวด้านการเรียนดีด้วยอาจเป็นเพราะเมื่อนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีแล้วจะทำให้เกิดแรงจูงใจหรือมีความ มั่นใจ และภาคภูมิใจในตนเอง กล้าที่จะแสดงออก เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน เป็นผลให้การดำรงชีวิตของสังคมมหาวิทยาลัยได้อย่างมีความสุขมีความเชื่อมั่นตนเอง ช่วยเหลือผู้อื่นได้ ไม่มีปัญหาทางจิตใจ ไม่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาตนเอง

4.6 ผู้ปกครองอาชีพรับราชการเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาเป็นอันดับหก กล่าวคือ ผู้ปกครองอาชีพรับราชการ ทำให้นักศึกษามีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ ได้รับการสั่งสอนและอบรมให้เห็นคุณค่าและความสำคัญของนักศึกษา ตลอดจนความรู้สึกมั่นคงทางจิตใจของผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการ ที่ถ่ายทอดให้กับนักศึกษาจึงทำให้นักศึกษาเห็นแบบอย่างที่ดีของผู้ปกครองจึงมีคุณภาพชีวิต

4.7 ผู้ปกครองสถานภาพสมรสโสด เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาเป็นอันดับเจ็ดซึ่งเป็นอันดับสุดท้ายคือ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่อยู่ภายใต้ของการดูแลของผู้ปกครองที่มีสถานภาพการสมรสโสด มีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี ซึ่งในทางนี้ผู้ปกครองที่มีสภาพการสมรสโสด หมายถึงบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ บิดา มารดา ของนักศึกษา เช่น ลุง ป้า น้า อา แต่ให้การดูแลอุปการะนักศึกษา ในด้านต่างๆ ซึ่งนักศึกษาอาจไม่กล้าปรึกษาปัญหาต่างๆ เพราะเกิดความไม่สนิทสนมเท่ากับบิดามารดาของตน ทำให้เกิดความห่างเหินกัน เกิดช่องว่างระหว่างวันย เมื่อมีความขัดแย้งกัน อาจจะทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันได้มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัย ของเสาวลักษณ์ เลิศดำรงค์เดช และคนอื่นๆ (2525 : 1 – 3) ที่ได้ศึกษาสุขภาพจิตเด็กและเยาวชน และงานสาธารณสุขมูลฐาน พบว่า กลุ่มนักเรียนวัยรุ่นที่ไม่ได้อยู่กับบิดา มารดา มีแนวโน้มที่จะมีปัญหาด้านสุขภาพจิตสูงกว่า วัยรุ่นที่อยู่กับบิดามารดา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผลการศึกษาครั้งนี้ มีปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทั้งหมด 7 ปัจจัย ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน ผู้ปกครองอาชีพรับราชการ และผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสโสด โดยสามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว ผู้ปกครองนักศึกษา ตลอดจนตัวนักศึกษาเอง ใช้เป็นแนวทางพัฒนาการเรียนการสอน การแก้ปัญหาการเรียน และพัฒนาตนเองเพื่อช่วยส่งเสริมให้นักศึกษา มีคุณภาพชีวิตที่ดี

2. จากการศึกษาค้นพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา คือ นักศึกษาที่มีผู้ปกครองสถานภาพสมรสโสด และนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการผลิต ควรดำเนินการให้นักศึกษากลุ่มนี้ได้รับการเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ด้วยการให้ความรัก ความเข้าใจ เพื่อให้นักศึกษามีคุณภาพชีวิตที่ดี

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้ กับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เช่น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต อื่น หรือสถาบันการศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา หรือ สถาบันการศึกษาของเอกชน เป็นต้น

2. ควรทำการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น การควบคุมตนเอง กลุ่มสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นต้น

3. ควรศึกษาปัจจัยเพิ่มขึ้นในการวิจัยเรื่องเดิม เช่น การเข้าร่วมกิจกรรม สถานที่พักอาศัย เป็นต้น

4. งานวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยที่ใช้แนวคิดของ แคมป์เบล (Campbell) ดังนั้นจึงอาจใช้แนวคิดของคนอื่นเพื่อความหลากหลายบ้าง เช่น แนวคิดของ ชาน (Zhan. 1992 : 796)

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กชกร อินทุโสภณ และเฟิร์ล วัฒนากุล. (2533). "การศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย," ใน *บทคัดย่องานวิจัย 2528 - 2533*. หน้า 65. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยพายัพ.
- กมลรัตน์ หล้าสงวณ.(2524). *สุขภาพจิตในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : มหามงกุฎราชวิทยาลัย.
- กัลยา สุวรรณแสง. (2533). *การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว*. กรุงเทพฯ : บารุงสาสน์.
- กิตติมา เจริญหิรัญ. (2538). "สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต," ใน *บทคัดย่องานวิทยานิพนธ์ภาคปลาย ปีการศึกษา 2537*. หน้า 265. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กิตติรัตน์ ทับทวี. (2534).*การศึกษาทัศนะของอาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยที่สังกัดกองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา ในภาคใต้*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดรธานี
- กุลวรรณ วิทยา .(2526). *ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับการปรับตัว* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดรธานี
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 - 2544* กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนาหลักสูตร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2535). *รายงานการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของ การอาชีวศึกษา :สื่อการสอน อุปกรณ์ และโรงฝึกงานกับความสามารถทางวิชาชีพของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรี.
- จรรยา สุวรรณจิต. (2535). *ประมวลบทความวิชาการฉบับพิเศษ*. พ.ศ. 2525 - 2535. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. ม.ศ.ว. ประสานมิตร.
- จรรยาพร กาญจนโชติ. (2536). *การปรับตัวและสุขภาพจิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อุดรธานี.
- จุไร ชุมรม. (2526). *สภาพแวดล้อมและสังคมกลุ่มเพื่อนของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดรธานี.
- ดิเรก สุวรรณฤทธิ์. (2534). *การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์*. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. อุดรธานี
- ณรงค์ศักดิ์ ตะระกัญ และคนอื่นๆ (2535). *ยุทธศาสตร์การพัฒนาคูณภาพชีวิต*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : พรศิริการพิมพ์..
- ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์ และเพ็ญจันทร์ ประดับมุข (บรรณาธิการ) .(ม.ป.ป). *สิ่งแวดล้อมกับสุขภาพ*. ม.ป.พ. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ. (2541). *คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาเขตพระนครเหนือ*. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ .

- ธรรมนูญ ฤทธิมนี. (2535, กุมภาพันธ์). "แผนพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เทคโนโลยีราชมนคล ระยะที่ 7 (พ.ศ.2535 – 2539)," วารสารสถาบันเทคโนโลยีราชมนคล. 9 (2) : 13 – 20
- นายกรัฐมนตรี, สำนัก. (2539).) แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8. (พ.ศ. 2540 – 2544) กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี. .
- บุญชัย เสรีวงศ์สัตย์. (2535). การศึกษาปัญหาของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2535, ปริญญาโท กศ.ม. พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. อัดสำเนา.
- ประพัฒน์ จำปาไทย. (2525). ความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ปิยพงษ์ ประเสริฐผล. (2534). การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคาดหวังในชีวิต กับความเครียดของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา. ปริญญาโท ก.ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ประกาศิ์ สุฉันทบุตร. (2522). สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยรามคำแหงในทัศนะของนักศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ปุกนที พวงสุวรรณ. (2533). "ชีวิตในมหาวิทยาลัย : การพัฒนาคุณภาพนักศึกษา, "วารสารส่งเสริมประสิทธิภาพการสอน. 2(2) : 1 – 3. พรรณนิภา ธรรมวิรัช. (2528). การศึกษาบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาของสถาบันการศึกษาพยาบาลในสังกัดทบวง มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- พรทิพย์ ถาวรจักร์. (2525). องค์ประกอบที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2531). วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : เจริญผล.
- พวงสร้อย วรกุล. (2522). การเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดสงขลา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อัดสำเนา.
- พิมศรี เปาณิล.(2530). บรรยายภาคการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. อัดสำเนา.
- เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง. (2522). อิทธิพลของสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของพ่อแม่ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูก. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา
- ไพบุลย์ อินทวิชา.(2511). การศึกษาถึงความต้องการและปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา แบบประสม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร. ปีการศึกษา 2510. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ภาวนา ใจประสาท. (2511). การดำรงชีวิตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- มัลลวีร์ อุดลย์วัฒนศิริ. (2533, กุมภาพันธ์ – พฤษภาคม). "ชีวิตในมหาวิทยาลัย" วารสารศึกษาศาสตร์. 14(1) : 62 – 66.

- มาลินี อยู่โพธิ์. (2540). การทดลองการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ต่อการพัฒนาการปรับตัวทางสังคมด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ยิ่งยง ยุทธศักดิ์. (2539). พฤติกรรมทางสังคมของเด็กที่มีลักษณะครอบครัวและสัมพันธภาพในครอบครัวต่างกัน. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- รุจ วรังษี. (2515, ธันวาคม). "ปัญหาการหย่าร้างในครอบครัว." วารสารประชาศึกษา. 1(2) : 12 – 14.
- รัตนา ศิริพานิช. (2531). การศึกษาสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพจิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต. กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วาสนา เจือทอง. (2531). ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังรูปแบบการใช้ชีวิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพยาบาล สังกัดกระทรวงกลาโหม. วิทยานิพนธ์. วทม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อัดสำเนา.
- วิลาส บุญทองขาว. (2527). บรรยาการการเรียนการสอน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของนักเรียน ครู และผู้บริหารเขตการศึกษา4. ปรินุญานินพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ศรีระพร จันทโนทก. (2538). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ศิริรัตน์ จันทรแสงรัตน์. (2538). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กิจกรรมนักศึกษา และสภาพแวดล้อมกับคุณภาพชีวิต นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- สว่างจิต ศรีระชา. (2531). ชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- สุชา จันทรเอ็ม. (2528). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สุชา จันทรเอ็ม. และสุรางค์ จันทรเอ็ม. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : แพร์พิทยา.
- สุวิมล เต็นสุนทร. (2527). ตัวแปรด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สิปปนนท์ เกตุทัต. (ม.ป.ป.). "ระบบการศึกษาช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างไร" เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการครั้งที่ 3 คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์—มหาวิทยาลัยมหิดล.—ม.ป.พ. อัดสำเนา.
- สิบบงษ์ จินดาพล. (2527). การศึกษาปัญหาทางการเรียน และการปรับตัวของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม. สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. อัดสำเนา.

- สุวิทย์ สมานมิตร. (2516). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2515*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.
- สมศรี บุญอรุณรักษา. (2527). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนคาทอลิก*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. (2541, กรกฎาคม-สิงหาคม) "องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนิสิตปริญญาตรีทางการศึกษา," *ศูนย์ศึกษา*. 7 : 49-59 .
- อภิวัฒน์ วงศ์ข้าหลวง. (2530). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัว และสุขภาพจิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ*. วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา . วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- อรพินธ์ ชูชม และอัจฉรา สุขาวรรณ. (2532). *องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียน* วิทยุรุ่น กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุทุมพร จามรมานะ. (2528) *รายงานวิจัย เรื่องคุณภาพชีวิตของคนกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- อวยชัย ้วยสุวรรณ. (2521). *การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้องค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางด้านสติปัญญา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. อัดสำเนา.
- อัญชลี ศิลาเกษ และคณะ . (ม.ป.ป). *ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ส่งเสริมสุขภาพจิตของนักเรียนมัธยมในเขตเมือง อุบลราชธานี*. อุบลราชธานี : โรงพยาบาลศรีมหาโพธิ์. อัดสำเนา
- Campell,A. (1976 ,May) "Subjective measures of well- being," *American Psychologist*. 31(5) : 117 – 124.
- Epstein,J.L.and J.M.Mcpartland. (1976, March) "The concept and measurement of the quality of school life,"*American Educational Research Journal*. 13(7):15 – 30.
- Garrison, Karl C., Albert J. Kingston and Arthurs S.McKonald. (1966). *Educational psychology*. Bombay:Vakils.
- Haddad,Afaf Shukri. (1986 ,December) "Quality of Life of Jordanian College Student," *Dissertation Abstracts International*. 47(12) : 20-25.
- Kakkar, S.S. (1968). "Adjustment and Self- Acceptence." *Thesis Abstract Series*.School of Education on, Indiana University, Indiana.
- Lewis,F. (1982, April) "Experienced personal control and quality of life in late-stage cancer patients," *Nursing Research* 31(4) : 113.
- Marion , Norleen. (n.d ,September) " The Relationship of Objective and Subjective Family Income Akvocacy to Selected Measures of Perceved Life Ouality," *Dissertation Abstracts International*, 38(11): 1155-B.

- Oberteuffer, Delbert. (1954). *School Mental Education*. New York: Harper and Brogher.
- Okla. Katherine Keefer. (1991, January). " Gender Roles and Akjustment in Children of Divorce," *Dissertation Abstracts International*. 51 (7B) : 3577 .
- Orr, Kelly Kent . (1979 ,August)." The Relationship of Perceived Family Interpersonal Compativility to Adolescent Adjustment," *Dissertation Abstracts International*. 40 (9) : 1907-B.
- Ostroot, Nathalie,Shin Don and Wayne Snyder. (1982, August)" Wquality of : Perception in Two Cultures," *Social Indicators Research*. 2 (2) : 16-21.
- Springer, N.N. (n.d. ,May)" The Influence of General Social Status on The Emotional Stability of Children," *Pedagogf Sewe*. 4(5): 321 – 328.
- UNESCO. (1981). *Quality of Life : An Orientation to Population Education*. Bangkok: UNESCO.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

หนังสือขอความร่วมมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธุ์มณี ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ดร. พาสณา จุลรัตน์ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 5424

วันที่ ๕๒ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางแสงอรุณ พจน์พัฒนพล นิติระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์อารี พันธุ์มณี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และ อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางแสงอรุณ พจน์พัฒนพล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1012/ 60 74

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาเขตพระนครเหนือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางแสงอรุณ พจน์พัฒน์พล นิติระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร” โดยมีรองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิติมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ให้นักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1-2 ภาคปกติ คณะไฟฟ้า คณะเครื่องกล คณะเทคโนโลยีการผลิต และคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 562 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางแสงอรุณ พจน์พัฒน์พล ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/6073

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๘ สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาเขตพระนครเหนือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางแสงอรุณ พจน์พัฒน์พล นิติระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิติมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ นักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1-2 ภาคปกติ คณะเครื่องกล คณะไฟฟ้า คณะเทคโนโลยีการผลิต และคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 562 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางแสงอรุณ พจน์พัฒน์พล ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามมี 8 ตอน

ตอนที่ 1	แบบสอบถามด้านข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา
ตอนที่ 2	แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
ตอนที่ 3	แบบสอบถามคุณภาพชีวิต
ตอนที่ 4	แบบสอบถามการใช้เวลาในการเรียน
ตอนที่ 5	แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน
ตอนที่ 6	แบบสอบถามด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน
ตอนที่ 7	แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์
ตอนที่ 8	แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

2. โปรดตอบแบบสอบถามทุกตอนและทุกข้อ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัว เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓

ลงในช่อง ()

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ชั้นปีที่กำลังศึกษา

() ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ

() ชั้นปีที่ 1 ภาคบ่าย

() ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ

() ชั้นปีที่ 2 ภาคบ่าย

3. คณะที่กำลังศึกษา

() คณะไฟฟ้า

() คณะเทคโนโลยีการผลิต

() คณะเครื่องกล

() คณะบริหารธุรกิจ

4. ผลการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม นับถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน)

() ต่ำกว่า 2.00

() 2.01 – 2.74

() 2.75 ขึ้นไป

5. ค่าใช้จ่ายประจำเดือน

() ต่ำกว่า 1,500 บาท

() 1,500 – 2,500 บาท

() มากกว่า 2,500 บาท

คำชี้แจง จากข้อ 6 – 7 คำว่าผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดาของนักศึกษาหรือบุคคลที่ให้การดูแล
นักศึกษาทั้งทางด้านส่วนตัว การเงิน และการเรียน

6. อาชีพของผู้ปกครอง

() รับราชการ

() ค้าขาย

() รับจ้าง

() เกษตรกรรม

() ธุรกิจส่วนตัว

() พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() อื่นๆ (โปรดระบุ)

7. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

() โสด

() คู่

() หม้าย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัวของนักศึกษา ขอให้นักศึกษา

พิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริง
ของนักศึกษา ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นกับนักศึกษาทุกครั้ง
บ่อย	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นกับนักศึกษาเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นกับนักศึกษาเป็นบางครั้ง
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นกับศึกษานาน ๆ ครั้ง
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นกับศึกษาน้อยครั้งมาก
จนแทบไม่เกิดขึ้นเลย		

ข้อ	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อย ครั้ง ที่สุด
พฤติกรรมที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติ						
ต่อนักศึกษาด้านการเรียน						
1.	ผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้า					
2.	ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้ข้าพเจ้าไปเรียนกวดวิชากับเพื่อน					
3.	ผู้ปกครองแนะนำวิธีการอ่านหนังสือให้ข้าพเจ้า					
4.	ผู้ปกครองจะพูดคุยเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้า					
5.	ผู้ปกครองอนุญาตให้ข้าพเจ้าไปทัศนศึกษาต่างจังหวัด					
6.	ผู้ปกครองให้กำลังใจเมื่อข้าพเจ้า ทำคะแนนสอบไม่ดี					
7.	ผู้ปกครองชมข้าพเจ้าเมื่อทำคะแนนสอบได้ดี					
8.	เมื่อใกล้สอบผู้ปกครองให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้าในการดูหนังสือ					
9.	เมื่อข้าพเจ้ากลับบ้านผิดเวลา ผู้ปกครองซักถามด้วยความเป็นห่วง					
10.	ผู้ปกครองไม่สนใจว่าข้าพเจ้าจะมีอุปกรณ์การเรียนครบหรือไม่					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
11.	ผู้ปกครองไม่สนใจว่าข้าพเจ้าจะทำการบ้านหรือไม่					
12.	ผู้ปกครองคอยเตือนให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือ					
13.	ผู้ปกครองให้ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชาที่ถนัด					
14.	<u>พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่อ บิดา มารดา หรือ</u> <u>ผู้ปกครองด้านการเรียน</u> เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ข้าพเจ้าจะปรึกษา จากผู้ปกครอง					
15.	ข้าพเจ้ามักหาโอกาสพูดคุยกับผู้ปกครองเพื่อ ปรึกษาเรื่องต่าง ๆ					
16.	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนให้ได้คะแนนสูง ๆ เพื่อให้ ผู้ปกครองพอใจ					
17.	ข้าพเจ้าใช้จ่ายเงินที่ผู้ปกครองให้มาอย่างประหยัด					
18.	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาสำหรับการเรียนและทำงานบ้าน					
19.	ข้าพเจ้ากลับบ้านตรงเวลา และขออนุญาตผู้ปกครองเมื่อ จะกลับบ้านผิดเวลา					
20.	ข้าพเจ้าไม่พอใจ เมื่อผู้ปกครองบอกให้อ่านหนังสือ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามคุณภาพชีวิต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ขอให้นักศึกษา

พิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริง

และความรู้สึกของนักศึกษา

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนครเหนือ เป็นสถาบันที่ทรงเกียรติ					
2.	สถาบันของข้าพเจ้าผลิตนักศึกษาที่ด้อยคุณภาพ					
3.	สถาบันตั้งอยู่ในที่ที่มีการคมนาคมสะดวก					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
4.	สภาพแวดล้อมในห้องเรียนไม่อำนวยความสะดวกการเรียนรู้					
5.	เครื่องจักร / เครื่องมือ / อุปกรณ์ในการฝึกงาน มีไม่เพียงพอ					
6.	ข้าพเจ้าไม่ชอบแผนการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่					
7.	เมื่อมีปัญหาด้านการเรียนข้าพเจ้าไม่มีผู้ให้คำปรึกษา					
8.	เมื่อมีปัญหาทางด้านการเรียนข้าพเจ้าไม่สังเกตที่จะ ปรึกษาอาจารย์					
9.	หนังสือในห้องสมุดมีไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า นอก เวลาเรียน					
10.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่ายากตามองเห็นไม่ชัดเจน					
11.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าหูได้ยินไม่ชัดเจน					
12.	ข้าพเจ้ามีอาการปวดศีรษะในเวลาเรียน					
13.	ข้าพเจ้ามักเผลอหลับขณะกำลังเรียน					
14.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าวิชาที่เรียนไม่เป็นประโยชน์					
15.	ข้าพเจ้ามีเงินไม่พอใช้ในแต่ละเดือน					
16.	ข้าพเจ้าไม่มีเงินเพียงพอที่จะไปเรียนพิเศษเพิ่มเติม					
17.	การเข้าแถวในตอนเช้าก่อนเข้าเรียนเป็นการฝึกระเบียบ วินัยที่ดี					
18.	การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้เสียเวลาเรียน					
19.	ข้าพเจ้าภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาที่สถาบันนี้					
20.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีปมด้อยไม่กล้าคบเพื่อนฝูง					
21.	ข้าพเจ้าไม่พอใจกับรูปร่างหน้าตาของตัวเอง					
22.	เมื่อเกิดปัญหาข้าพเจ้าสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง					
23.	ข้าพเจ้าไม่มั่นใจว่าจะเป็นหลักให้กับครอบครัวได้					
24.	ข้าพเจ้าวางแผนสำหรับชีวิตในอนาคต					
25.	ข้าพเจ้าไม่กล้าฝันถึงวันที่จะสำเร็จการศึกษา					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการใช้เวลาในการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษา ขอให้นักศึกษา

พิจารณาข้อความในแต่ละข้อว่าตรงกับการปฏิบัติตนของนักศึกษาในลักษณะใด แล้วตอบโดย
เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ข้าพเจ้าวางแผนและปฏิบัติตามแผนการเรียนที่ได้กำหนดไว้					
2.	ข้าพเจ้าเตรียมอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนในแต่ละวิชา					
3.	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในการอ่านหนังสือ และ ทบทวนบทเรียน					
4.	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในห้องสมุด					
5.	หลังเลิกเรียนข้าพเจ้าใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อน					
6.	เมื่อถึงที่พักข้าพเจ้าใช้เวลาส่วนใหญ่ดูทีวี หรือ วิทยุทัศน์ หรือ ฟังเพลง					
7.	ข้าพเจ้ามาเข้าเรียนทันเวลาที่อาจารย์สอน					
8.	ถ้าไม่เจ็บป่วยหรือมีธุระจำเป็นจริง ๆ ข้าพเจ้าจะไม่ยอมขาดเรียน					
9.	ข้าพเจ้าจะขาดเรียนหากทำการบ้านไม่เสร็จ					
10.	ในขณะที่เรียนข้าพเจ้าตั้งใจฟังอาจารย์สอน					
11.	ในขณะที่เรียนข้าพเจ้าจะจดโน้ตสำคัญของเรื่องที่เรียน					
12.	ข้าพเจ้าส่งการบ้านทันตามเวลาที่อาจารย์กำหนด					
13.	ข้าพเจ้าทำการบ้านหรือรายงานในวันใกล้กำหนดส่ง					
14.	ข้าพเจ้าทำบันทึกย่อเนื้อหาแต่ละวิชาเพื่อใช้สำหรับการทบทวนบทเรียนและเตรียมตัวสอบ					
15.	ข้าพเจ้าวางแผนจัดตารางในการดูหนังสือ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนของนักศึกษา ขอให้นักศึกษา
พิจารณาข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบโดยให้นักศึกษาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่องที่ตรงตามความเป็นจริงให้มากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	<u>ความสามารถในการคาดการณ์ไกล</u> ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อ หรือการประกอบอาชีพ					
2.	ข้าพเจ้าหาความรู้อยู่เสมอ ๆ เพื่อความก้าวหน้า ในการทำงาน					
3.	ข้าพเจ้าศึกษาเล่าเรียนเพื่อจะได้นำความรู้เป็นพื้นฐาน ในการประกอบอาชีพ					
4.	เมื่อมีความผิดพลาดในการทำงานข้าพเจ้ามักจะจดจำ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อไม่ให้เกิดขึ้นอีก					
5.	ข้าพเจ้าพยายามทำงานให้เสร็จก่อนถึงเวลากำหนด					
6.	<u>ด้านการวางแผน</u> ในการทำงานข้าพเจ้าพยายามปฏิบัติตามลำดับขั้น ที่ได้วางแผนไว้					
7.	ข้าพเจ้าติดตามข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพเพื่อ เตรียมตัวศึกษาต่อ					
8.	ข้าพเจ้าติดตามข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพที่ข้าพเจ้าสนใจ					
9.	ข้าพเจ้าติดตามข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ เพื่อเตรียม ตัวประกอบอาชีพ					
10.	<u>การหาแนวทางในการแก้ปัญหา</u> ถ้าพบอุปสรรค ข้าพเจ้าพยายามฟันฝ่าในสิ่งที่ ยากลำบาก					
11.	ถ้าข้าพเจ้าเรียนไม่เข้าใจ ข้าพเจ้ามักถามครู					
12.	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ					
13.	ข้าพเจ้าเรียนด้วยทำงานด้วยเพื่อจะได้มีรายได้					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
14.	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาข้าพเจ้าจะพยายามหาแนวทางแก้ไขทันที					
15.	<u>ด้านความเพียรพยายาม</u> ข้าพเจ้าไม่ชอบบรคยเวลาโดยไม่ทำอะไรเลย					
16.	ข้าพเจ้าจะไม่ทนทำงานกับกลุ่มเพื่อนที่ชอบเอาเปรียบถึงแม้ว่าจะได้ความรู้และประสบการณ์					
17.	ถ้าข้าพเจ้าประสบปัญหาในการทำงานข้าพเจ้ามักพยายามแก้ปัญหาเหล่านั้น ๆ ด้วยตนเอง					
18.	ถ้าข้าพเจ้าเรียนไม่เข้าใจวิชาหนึ่งวิชาใดข้าพเจ้าจะเลิกเรียนทันที					
19.	ข้าพเจ้าทำงาน เพื่อให้มีงานส่งอาจารย์					
20.	ข้าพเจ้าเรียนเพื่อให้ผ่านไปวัน ๆ เท่านั้น					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามด้าน บรรยากาศการเรียนการสอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามบรรยากาศ การเรียนการสอนของนักศึกษาขอให้
นักศึกษา พิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่
ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ครูสอนโดยไม่สนใจว่านักเรียนจะเข้าใจหรือไม่					
2.	วิธีการสอนของครู ทำให้ข้าพเจ้าสนใจเรียน					
3.	อุปกรณ์การสอนของครูมีประสิทธิภาพ					
4.	ขนาดของห้องเรียนไม่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา					
5.	ครูสอนโดยไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย					
6.	ห้องเรียนมีเสียงดังรบกวน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
7.	ครูสอนโดยไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น					
8.	ครูตั้งใจสอนโดยซักถามความเข้าใจของนักเรียนเป็นระยะ					
9.	ห้องเรียนมีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาไม่เพียงพอ					
10.	ห้องเรียนร้อนอบอ้าว					
11.	อุปกรณ์สำหรับฝึกปฏิบัติมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
12.	ห้องเรียนติดตั้งสื่อและอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย					
13.	ห้องเรียนมีฝุ่นละอองหนา					
14.	ห้องปฏิบัติการจัดไม่เป็นระเบียบ					
15.	ห้องปฏิบัติการมีความทันสมัยเหมาะสมสำหรับฝึกภาคปฏิบัติ					
16.	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ขอให้
นักศึกษาพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	อาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความเป็นกันเองกับข้าพเจ้า					
2.	อาจารย์รับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
3.	อาจารย์ไม่สนใจปัญหาการเรียนของข้าพเจ้า					
4.	อาจารย์ไม่สนใจปัญหาด้านส่วนตัวของข้าพเจ้า					
5.	ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
6.	ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสได้ซักถามข้อสงสัย					
7.	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่องส่วนตัวกับอาจารย์ได้					
8.	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่องการเรียนกับอาจารย์ได้					
9.	อาจารย์มีความห่วงใยข้าพเจ้า					
10.	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาด้านครอบครัวกับอาจารย์ได้เป็นอย่างดี					
11.	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาการเรียนกับอาจารย์ไม่ได้					
12.	ข้าพเจ้านึกถึงอาจารย์เมื่อมีปัญหาการเรียน					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ขอให้นักศึกษา

พิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ

ข้อเท็จจริงของนักศึกษา

ข้อ	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้ เพื่อนในห้องที่เข้าใจช่วยอธิบายให้					
2.	เพื่อนในห้องต่างคนต่างอยู่ ไม่สนใจกันและกัน					
3.	ข้าพเจ้าแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนเกี่ยวกับการเรียน					
4.	ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อน					
5.	เพื่อนไม่ให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน เมื่อข้าพเจ้าขอความช่วยเหลือ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
6.	ข้าพเจ้าไม่สามารถปรึกษาปัญหาการเรียน กับเพื่อนในห้องได้					
7.	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างสังสรรค์กับเพื่อน					
8.	ข้าพเจ้าทำงานร่วมกับเพื่อนได้ดี					
9.	ข้าพเจ้าร่วมจัดกิจกรรมกับเพื่อน					
10.	เพื่อนไม่มีความจริงใจต่อข้าพเจ้า					
11.	ข้าพเจ้าไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน					
12.	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาด้านการเงินกับเพื่อนได้					
13.	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาด้านส่วนตัวกับเพื่อนได้					
14.	ข้าพเจ้าเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ดี					
15.	ข้าพเจ้าชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานเป็นกลุ่ม					
16.	เพื่อนของข้าพเจ้าเห็นแก่ตัว ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ซึ่งกันและกัน					
17.	ข้าพเจ้าไม่ชอบเพื่อนที่เรียนเก่งกว่าหรือได้คะแนน					
18.	ดีกว่า ขณะทำงานกลุ่มข้าพเจ้าไม่พอใจมาก เมื่อมีคนอื่นมี ความขัดแย้งกับข้าพเจ้า					

ภาคผนวก ข.
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
การหาค่าอำนาจจำแนก
ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ

แสดงการหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละฉบับ

ตาราง 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	10.47	11	10.80
2	4.20	12	8.49
3	9.49	13	7.09
4	12.50	14	11.79
5	4.60	15	12.77
6	15.04	16	8.06
7	13.86	17	5.62
8	15.51	18	7.54
9	7.55	19	9.20
10	11.85	20	6.43

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8564

ตาราง 8 แบบสอบถามคุณภาพชีวิต

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	4.86	14	8.13
2	6.58	15	7.57
3	5.09	16	9.33
4	7.02	17	5.05
5	7.90	18	6.77
6	7.07	19	6.57
7	9.07	20	8.34
8	4.58	21	8.54
9	8.73	22	3.57
10	5.95	23	5.40
11	8.61	24	3.28
12	8.87	25	6.95
13	6.94		

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .7792

ตาราง 9 แบบสอบถามการใช้เวลาในการเรียน

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	8.93	9	5.01
2	10.51	10	9.79
3	12.78	11	9.98
4	8.95	12	8.72
5	6.70	13	5.63
6	8.95	14	10.68
7	5.15	15	10.29
8	6.31		

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .7611

ตาราง 10 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	7.62	10	11.63
2	12.48	11	9.39
3	11.11	12	10.08
4	9.49	13	3.33
5	11.27	14	12.03
6	10.81	15	10.83
7	12.60	16	9.87
8	10.28	17	5.97
9	10.04	18	7.57

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8315

ตาราง 11 แบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนการสอน

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	8.31	9	12.37
2	2.57	10	15.73
3	7.75	11	11.34
4	13.06	12	7.73
5	12.44	13	12.45
6	10.97	14	14.61
7	11.29	15	9.11
8	4.67	16	7.62

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8410

ตาราง 12 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ -

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	9.55	7	12.34
2	11.34	8	13.66
3	14.50	9	14.56
4	13.15	10	7.95
5	12.19	11	14.12
6	12.30	12	7.84

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8261

ตาราง 13 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	8.30	10	17.45
2	12.95	11	13.64
3	10.08	12	5.09
4	6.53	13	8.39
5	14.65	14	13.12
6	17.48	15	7.77
7	5.89	16	14.41
8	10.17	17	8.20
9	8.52	18	8.57

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8621

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – สกุล	นางแสงอรุณ พจน์พัฒนาพล
วันเดือนปีเกิด	19 ธันวาคม 2499
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	3/1959 ซอยพหลโยธิน 52 ถนนพหลโยธิน แขวงคลองถนน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงาน	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2518	ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2523	ศิลปศาสตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2545	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร